

புலவர் நினைவுகள்

சுன்னாகம்
குமாரசுவாமிப் புலவர்
1854 — 1922

புலவர் நினைவுகள்

கு. முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை

*R. Pathmanaba Iyer
27-B, High Street,
Plaistow
London E13 0AD*

புலவரகம்
மயிலணி சுன்னாகம் இலங்கை
1967

புலவரக வெளியீடு: 15

முதற் பதிப்பு: 1967

விலை ரூபா 1-00

ஸ்ரீ சண்முகநாத அச்சகம்

யாழ்ப்பாணம்

முகவுரை

சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் சென்ற நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த வடமொழி தென்மொழிப் புலமை வாய்ந்த பெரும் புலவராவர். அவர் ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் காட்டிய வழி கடைப்பிடித்தொழுகித் தமது வாழ்நாள் முழுவதும் சைவ நற்றொண்டும், செந்தமிழ்த் தொண்டும் செய்து புகழீட்டிய பெருமையானர். அவர் செந்தமிழ் வள்ளலாகிய திரு. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் தாபித்த ஏழாலைத் தமிழ் வித்தியாசாலையிலும், வண்ணார்பண்ணை நாவலர் வித்தியாசாலையிலும் நாற்பத்திரண்டு வருடங்கள் தலைமையாசிரியராகக் கடமையாற்றி மாணவர் பலர்க்குத் தமிழ் கற்பித்து யாழ்ப்பாணமெங்கணும் தமிழ் மணங் கமழச் செய்தவர். யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்திலும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்திலும், வித்துவ அங்கத்தினராயிருந்து தமிழன்னைக்கு இன்றியமையாத் தொண்டு பூண்டவர். அவர் தமிழ் மொழியை வளம்படுத்துவான் வேண்டி அறுபதுக்கு மேற்பட்ட செய்யுள் நூல்களையும், வசன நூல்களையும், உரை நூல்களையும் இயற்றித் தமிழுலகுக்கு உதவியவர். அவர் செய்த ஒப்புயர்வற்ற தொண்டை இராமநாதபுரம் சேதுபதியரசர்களும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவர்களும், பிறரும் வியந்து பாராட்டியுள்ளார்கள். தமது தூய வாழ்க்கையினாலும், வித்துவத் திறமையினாலும், திட்ட நுட்பஞ் செறிந்த இலக்கிய விலக்கண ஆராய்ச்சி வன்மையினாலும் அவர் புலவர்களின் உள்ளங்களைக் கொள்ளை கொண்டனரென்பது, திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துச் சித்தாந்த சைவப் பிரசாரகர், வித்துவான் திரு. பொ. முத்தையபிள்ளை அவர்கள் கூறிய

“சிந்திக்கும் போதெல்லாம் தித்திக்கும் அமுத ஊற்றே”
என்னுஞ் செய்யுட் பகுதியாலும், திருநெல்வேலி தமிழ்ப்

பெரும் புலவர் திரு. வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்
கள் கூறிய

“ இவ்வுலகை நீங்கினான் அறிஞர்மனம் நீங்கி லானே ”

என்னுஞ் செய்யுட் பகுதியாலும் தெள்ளிதி னுணரப்படும்.
இத்தகைய சிறப்புக்கள் வாய்ந்த புலவரது வாழ்க்கைச்
செய்திகளைத் திரட்டி உலகறியச் செய்தலே ‘ புலவர்
நினைவுகள் ’ என்னும் இந்நூலின் நோக்கமாகும்.

புலவர் இறந்து நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகளாகின்றன.
இறக்கும்போது அவருக்கு வயது அறுபத்தொன்பது.
அவர் சிந்தனை உலகில் ஆழ்ந்து இனிமையும், விநோதமும்,
நகைச் சுவையும் நிறைந்த உரையாடல்களால் எல்லோ
ரையும் இன்புறச் செய்தனர். அவருடைய வாழ்க்கைச்
செய்திகள் எல்லாவற்றையும் இப்போது நினைவுக்குக்
கொண்டுவருவது இலகுவானதொன்றன்று. அவரைப்
பற்றி நேரிலும், அவருடைய நண்பர்கள், மாணவர்கள்
மூலம் அறிந்தவற்றையும், பழைய கடிதங்கள், பத்திரிகை
கள் முதலியவற்றிற் கிடைத்த குறிப்புக்களையும் துணைக்
கொண்டு இந்நூல் எம்மால் இயற்றப் பெற்றது. குறிப்
புக்கள் உதவிய யாவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றி
உரியதாகுக.

புலவரகம்

சுன்னாகம்

9-3-67.

கு. முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை

பொருளடக்கம்

1. நான் பட்டபாடு ...	1
2. கந்தபுராண வியாக்கியானம் ...	3
3. நாவலனார் எங்கேயோ? ...	3
4. நல்லார் குணங்கள் உரைப்பது நன்று ...	4
5. வேத்துணையோர் பரிபாடல் ...	6
6. இரு தமிழ் இரத்தினங்கள் ...	8
7. கோவே! நமோ நம! ...	9
8. வசன நூல்கள் வேண்டும் ...	10
9. நல்லாரைக் காண்பது நன்று ...	13
10. வடமொழியிற் பேசியது ...	14
11. என்ன செய்கிறாய்? ...	15
12. ஏட்டுச் சுவடிகள் வேண்டும் ...	16
13. நீந்தத் தெரியுமா? ...	20
14. புகையிலைப் பாட்டு ...	21
15. குடைப் பாட்டு ...	22
16. கம்பிளிச் சட்டை ...	23
17. விழா வேண்டாம் ...	24
18. வரவேற்போம் ...	26
19. நீங்கள் ஒருவரே ...	27
20. இலக்கணக் கொலையா? பரீட்சையா? ...	28
21. நடமாடும் கலைக் களஞ்சியம் ...	29
22. நான்தான் எசுமான் ...	30
23. சம்பளம் வேண்டாம் ...	31
24. புலவருடைய உயிர் முக்கியம் ...	32
25. இன்று போய் நாளை வாரும் ...	32
26. இறுதி உபதேசம் ...	33
27. தமிழுக்கு வாய்க்கரிசி போடுகிறேன் ...	35
28. கவலைக் கடல் ...	36
29. புகழ்மலை ...	42
30. வாழ்த்துப் பாக்கள் ...	49
31. வாழி செந்தமிழ் ...	52
புலவர் கையெழுத்து ...	53
புலவர் வம்சாவலி ...	54

இந் நூலாசிரியர் இயற்றியன

செய்யுள் நூல்கள்

சந்திரசேகரப்பிள்ளையார் இரட்டை மணிமாலை
முருகவேள் மும்மணிக்கோவை
திருக்கேதீச்சர நான்மணிமாலை
காசியாற்றுப்படை
மயிலணி அந்தாதி
நினைவுப் பாமாலை

தொகுப்பு நூல்கள்

முருகேசபண்டிதர் பிரபந்தத் திரட்டு
முத்துக்குமார கவிராயர் பிரபந்தத் திரட்டு
தோத்திர மஞ்சரி
முருகன் திருப்புகழ்மாலை

வசன நூல்கள்

சிவசம்புப் புலவர் சரித்திரம்
புலவர் நினைவுகள்

பதிப்புகள்

தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம்
மாவைப் பதிகம், மாவையிரட்டை மணிமாலை
ஐயனார் ஊஞ்சல்

புலவர் நினைவுகள்

1. நான் பட்டபாடு

புலவரும் அவரது நண்பர் வயித்தியநாத பிள்ளையும் ஒருநாள் பலவித விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். கல்வி விடயங்களைப் பற்றிப் பேச்சு எழுந்த போது புலவர் தமது இளமைக் காலத்தில் தாம் கல்வி கற்பதற் பட்ட பாடுகளை எடுத்துக் கூறினர்.

புலவர் : நான் சிறுவயசில் மல்லாகம் ஆங்கில பாடசாலையிற் கல்வி கற்றேன். நான் அங்கு நான்காம் வகுப்பிற் கற்கும்போது என் தந்தையார் திடீரென என்னை அப்பாடசாலையிலிருந்து நிற்பாட்டிச் சன்னாகம் முருகேச பண்டிதரிடம் கற்கவிட்டனர். எனது கல்வியில் ஒருவரும் முறையான கவனம் எடுக்கவில்லை, எனக்கு வேண்டிய புத்தகங்களைப் பலரிடமும் கடனாகப் பெற்றுப் படித்தேன். நான் நன்னூற்காண்டிகையுரைப் புத்தகத்தை மானிப் பாயில் ஒருவரிடம் கடனாகப் பெற்றுப் படிக்கவேண்டியிருந்தது.

முருகேச பண்டிதர் நிலையாகச் சன்னாகத்தில் இருக்கவில்லை. அவர் யாழ்ப்பாணத்தின் பல பாகங்களுக்குச் சென்று பல மாணவர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்து வந்தார். அவர் கோப்பாயிற் கற்பிக்கும்போது யான் அவரிடம் இடையிடையே சென்று பாடங்கேட்டேன். அவர் 1878-ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு இந்தியா சென்றனர்.

ii ஆறுமுகநாவலரிடம் கற்றல்

ஆறுமுகநாவலர் இந்தியாவிலிருந்து 1870-ம் ஆண்டு வந்த காலந் தொடக்கம் அவர் இறக்கும் வரையும் (1879) யான் அவரிடம் சென்று இலக்கணம், இலக்கியம், தருக்கம் என்னும் நூல்களிலுள்ள சந்தேகங்களைக் கேட்டு அறிந்தேன். 1878-ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் யாழ்ப்பாணத்

தின்பல பாகங்களிலும் பேதி நோய் பரவியது. நாளொன்றுக்கு முப்பது பேருக்கதிகமானோர் இறந்தனர். அந்தச் சங்கடமான காலத்தில் மழைபெய்யும் ஒருநாள் இரவு நான் நாவலர் வீட்டிலிருந்து என்வீட்டிற்குத் திரும்பிவர நெடுநேரமாயிற்று. எனது தாய் தந்தையரும் சகோதரிகளும் ஊனுறக்கமின்றி என்னை எதிர்பார்த்த வண்ணம் ஏங்கிக்கொண்டிருந்தனர். என்னைக் கண்டதும் அவர்களது ஏக்கம் நீங்கி மனவமைதி பெற்றனர். இளமைக் காலத்தில் நான் கல்விகற்கப் பட்டபாடு சிறிதன்று.

iii ஆங்கிலக் கல்வி

நண்பர்: நீங்கள் அரிதிற் கற்ற கல்வியைத் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பியாமல் அவர்களை ஆங்கிலக் கல்விகற்க விட்டிருக்கிறீர்கள்.

புலவர்: நான் படித்த காலம் வேறு. இப்போதைய காலம் வேறு. அரசியல் மொழியாகிய ஆங்கிலத்தைப் பிழைப்புக்காகப் படிக்கவேண்டியிருக்கிறது. தனித்தமிழ் படித்து யான் கஷ்டப்பட்டதுபோல் என் பிள்ளைகளும் கஷ்டப்படவேண்டும் என்று நான் விரும்பவில்லை. தமிழ் படிக்கவேண்டும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதைப் படித்தால்தான் மதிப்போடு வாழலாம். எனது பிள்ளைகளுடைய விடுமுறை நாட்களில் அவர்களுக்குச் சிற்சில வட மொழி நூல்களையும் தமிழிலக்கியவிலக்கண நூல்களையும் கற்பித்து வருகிறேன். அம்மொழிகளின் சுவையை அறிந்த பின் அவர்கள் தாமாகவே பலநூல்களையும் தேடிப்படிக்கக் கடவர்.

மும்மொழிகளையும் கற்பது நன்று. நீதிபதி கு. கதிரை வேற்பிள்ளை, தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை, சுன்னாகம் அ. நாகநாத பண்டிதர் முதலியோர் பன்மொழிப் புலவர்களாகப் புகழோடு வாழ்ந்தார்கள்.

2. கந்தபுராண வியாக்கியானம்

புலவர்: 1878-ம் ஆண்டு இலங்கைநேசன் என்னும் பத்திரிகையில் கந்தபுராணத்துக்கு விருத்தியுரை கூறுவோரைக் கண்டித்துக் 'கந்தபுராண வியாக்கியானம்' என்னுங் கண்டனத்தை வெளியிட்டனர். அவர் அதனையும் தாமியற்றிய சில செய்யுள் நூல்களையும் எடுத்துச் சென்று நாவலருக்குக் காட்டினர். நாவலருக்கும் புலவருக்கும் அவை சம்பந்தமான உரையாடல் நிகழ்ந்தது.

நாவலர்: உமது கண்டனத்தின் பாஷைநடையும், கண்டிக்கும் முறையும், பொருளாழமும் பாராட்டுதற்குரியன. உமது செய்யுட்களும் ஓசை நயத்துடன் நன்கமைந்துள்ளன. உமது கண்டனத்திற் கூறியுள்ள கருத்துக்கள் எமக்கும் சம்மதமே.

புலவர்: யான் எழுதிய கண்டனத்துக்கு மாறாகப் பல விருத்தியுரைகாரர் பல கண்டனங்கள் வரைகின்றனர். அவர்கள் அடங்குமாறு அக்கடிதங்களுக்குத் தக்கதோர் விடை எழுதுமாறு பணிவாகத் தங்களை வேண்டுகிறேன்.

நாவலர்: உமது விருப்பத்துக்கு இணங்க அக்கண்டனங்களுக்கோர் உத்தரம் ஒன்றை எழுதி இலங்கைநேசனில் வெளியிடுவேன்.

நாவலர் தாம் புலவருக்குக் கூறியபடி இலங்கைநேசன் பத்திரிகையில் (1878) "கடிதங்களுக்கு உத்தரம்" என்னும் விஷயத்தை எழுதி வெளிப்படுத்தினர். விருத்தியுரைகாரர் யாவரும் அடங்கினர்.

3. நாவலனார் எங்கேயோ?

ஆறுமுக நாவலருடைய பிரிய மாணவரும், தமிழ்ப் பண்டிதருமாகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையுடைய (1839—1908) வீட்டுக்குப் புலவரும் அவர் நண்பர் வயித்தியநாதபிள்ளையும் சென்றிருந்தனர். பண்டிதர் அவர்களை அன்போடு உபசரித்து உரையாடினர்.

பண்டிதர் : நீர் பத்திரிகைகளில் எழுதும் கடிதங்களைப் பற்றியும், நீர் இயற்றும் கவிதைகளைப் பற்றியும் நாவலர் மிகவும் வியந்து கூறுகின்றார். “சைவத்தின்” மகன் இவ்வளவு இளம்பருவத்தில் புலமை அடைந்ததை உன்னிப் பெருமையடைகிறேன். (‘சைவம்’ என்று புலவரது தந்தையார் அழைக்கப்படுவர்). நீர் உமது பேரனாகிய முத்துக்குமார கவிராயரைப் போலச் சிறந்த புலவராக விளங்க வேண்டும் என்பது எமது விருப்பம்.

நண்பர் : பரம்பரைப் புலமை வீண்போகுமா ?

புலவர் : நான் நீங்கள் கூறுவது போலப் புலமை அடைந்து விட்டதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. நாவலர் எனது கடிதங்களையும் கவிதைகளையும் வியந்து எனக்கு ஊக்கமளித்திருக்கிறார்.

நாவலர் 1879-ம் ஆண்டு இறந்தபோது புலவர் அவரைப் பற்றிப் பாடிய வெண்பா கீழே தரப்படுகிறது :

என்கடிதம் என்கவிதை யார்க்கு மினிதென்று
நன்குறவே பாராட்டும் நாவலனார்—எங்கேயோ
கங்கைமுடிச்சங்கரன்பொற்கஞ்சமலர்ச்செஞ்சரண்விட்டு
இங்குவர வுங்கருத்தோ என்.

4. நல்லார் குணங்கள் உரைப்பது நன்று

புலவர் பெரியார்களுடைய குணதிசயங்களை எடுத்துக் கூறும் வழக்குடையர். ஒருநாள் அவர் நண்பரும் பிறரும் சூழ்ந்திருக்கும்போது நீதிபதி கு. கதிரைவேற்பிள்ளை, நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை, உ. வே. சாமிநாதையர் என்போரிடம் முறையே காணப்பட்ட பொறுமை, எளிமை, முயற்சி என்னுங் குணங்களைப் பற்றி எடுத்துரைத்தார். எல்லோரும் கவனமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

i நீதிபதி கு. கதிரைவேற்பிள்ளை (1829—1904)

“நீதிபதி கு. கதிரைவேற்பிள்ளை பொறுமையே உருவானவர். அவசரப்பட்டு ஒன்றுமே செய்யமாட்டார். எவ்வித சங்கடம் வந்தபோதிலும் பொறுமையோடிருந்து செய்யவேண்டியவற்றைத் தீர்க்காலோசனை செய்தபின்னரே செயலாற்றும் வழக்குடையவர். அவருடைய தாயார் கிணற்றுள் விழுந்தபோதும் மனம் கலங்காமல் செய்ய வேண்டியவற்றை ஆலோசித்துச் செய்து அவரைத் தப்பவைத்தவர். அவரை ஏமாற்றுவது மிகவும் கஷ்டம். அவரை ஒரு கேள்வி கேட்டால் தீர்க்காலோசனை செய்த பின்னரே விடை கூறுவார். தம்மைக் காண ஒருவர் வந்தால் அவர் தூரத்தில் வரும்போதே அவர் எதற்காக வருகிறார் என்பதை அறியும் நுண்மதி படைத்தவர். அப்படிப்பட்ட சாதாரிய புத்தியுடைய அவரையும் சங்காணப் பத்தரொருவர் ஏமாற்றிப் பணம் பெற்றுக் கொண்டார். ஆறுமுகநாவலர் அவரைக் கண்டித்து இலங்கைநேசன் பத்திரிகையில் எழுதினார். ஆனால் அவர் ஒன்றுக்கும் அசையவில்லை.”

ii நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை (1889)

“நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை என்பார் வேம்படி ஆங்கிலக் கல்லூரிக்குத் தலைமையாசிரியராயிருந்தவர். அவர் கூரிய மதிநுட்பம் வாய்ந்தவர். அவர் பல சிறந்த நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். உயர்ந்த சிந்தனையாளராகவிருந்தும் எளிய வாழ்க்கையைக் கொண்டொழுகும் பண்புடையவர். தமது வீட்டுக்குரிய வேலைகள் யாவற்றையும் செய்ததோடு தமது வயல்களையும் தாமாகவே உழுது பண்படுத்தி நெல் விளைவிப்பார். ஆடு மாடுகளைப் பராமரித்தலிலும் பெரிதும் விருப்புடையவர். வட்டுக்கோட்டையிலிருந்து வேம்படிக்குச் சாதாரண உடையோடு நடந்து சென்று தமது கடமைகளை மூடித்துவிட்டுப் பின்னரும் வீட்டுக்கு நடந்துபோவார். ஆடம்பர சீவியத்தில் வெறுப்புடையவர். அவரைப் போன்ற பெரியார்களைக் காண்பதரிது.”

iii டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்

“நான் 1886-ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் கும்பகோணம் சென்றபோது சாமிநாதையரைக் கண்டு உரையாடினேன். அவர் கல்வியில் அதிகம் ஊக்கமுடையவராக இருந்தனர். எப்போதும் புத்தகமும் கையுமாயிருந்து இலக்கியவா ராய்ச்சியில் தமது காலத்தைப் போக்கினர். இரவில் ஒரு மணி வரையில் ஆராய்ச்சி செய்வார். அவருடைய தாயார் அவரிடம் சென்று, ‘தம்பி நெடுநேரம் முழிக்காதே, தூங்கு’ என்று பலமுறை வற்புறுத்தி அவரைத் தூங்கச் செய்வா ராம். அவர் சலியாதுழைத்ததன் பலனாகப் பல அரிய நூல்களைப் பதிப்பித்துப் பெரும்புகழ் படைத்தனர். அவர் முயற்சியே முயற்சி.”

5. ‘வேத்துணையோர் பரிபாடல்’

தமிழ் வள்ளலாகிய சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர் கள் ஏட்டுச் சுவடியிலிருந்த இலக்கணவிளக்கம் என்னும் அரிய நூலை 1889-ம் ஆண்டு அச்சிற் பதிப்பித்தனர். அந் நூலுக்கு அவர் எழுதிய முகவுரையில் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மாதவச் சிவஞானமுனிவர் இயற்றிய இலக்கண விளக்கச் சூருவளியிற் காட்டிய குற்றங்களைக் குற்றங்கள் அல்லவென்று பல நியாயங்களைக் காட்டி விளக்கினர். இவ்வாறு அவர் எழுதியது அவ்வாதீன வித்துவானாக விளங்கிய சபாபதி நாவலருக்கு (1843—1903) கோபத்தை உண்டுபண்ணியது. அவர் 1894-ம் ஆண்டு (ஐயவரு வைகாசி) ‘இலக்கண விளக்கப் பதிப்புரை மறுப்பு’ என் னும் துண்டுப் பிரசுரத்தில் பிள்ளையவர்களைக் கடுமையாகக் கண்டித்தனர். இதைக் கண்ட புலவர் நாவலர் மீது பல கண்டனங்களை வரைந்தனர். அக்கண்டனங்களுள் முக்கிய மானது “திராவிடப்பிரகாசிகைப் பிழைகள்” என்பது. திரா விடப் பிரகாசிகையில் இருமுறை பிழையாகக் கையாளப் பெற்ற “வேத்துணையோர் பரிபாடல்” என்னுந் தொடர் ‘எத்துணையோர் பரிபாடல்’ என்று புலவரால் திருத்தப்பட் டது. புலவர் பலர் அத்திருத்தத்தைப் பொருத்தமுடையது என்று ஏற்றுக் கொண்டனர்.

ii ஓர் அரிய சந்திப்பு

சபாபதி நாவலர் ஒருமுறை யாழ்ப்பாணம் வந்தபோது கிரிமலை சென்று தீர்த்தமாடிவிட்டு யாழ்ப்பாணம் திரும்பிப் போகும்போது மல்லாகச் சந்தியில் தாம் வந்த மாட்டு வண்டியை நிற்பாட்டி, பல பத்திரிகைகளிலும் தம்மைக் கண்டித்தெழுதிவரும் புலவரைப் பற்றி யாரையாவது வினவி அறியவேண்டும் என்னும் அவாவோடு அங்கு நின்ற ஒருவரைப் பார்த்து, “வண்டியில் வருகிறீர்களா? என்று கேட்டார். சுன்னாகம் போகும் நோக்கத்தோடு நின்றவர் வண்டியில் ஏறி அவரோடு உரையாடினர். வண்டியில் ஏறியவர்தான் குமாரசுவாமிப் புலவர். புலவருக்கு நாவலரைத் தெரியாது, நாவலருக்குப் புலவரைத் தெரியாது.

நாவலர் : ஏழாலை என்னும் ஊர் எங்குளது?

புலவர் : அது இவ்வருக்கருகில் உள்ளது.

நாவலர் : சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை நடாத்தும் பாடசாலை அங்கேதான் இருக்கிறதா?

புலவர் : ஆம்; அங்கேதான் இருக்கிறது.

நாவலர் : அப்பாடசாலைத் தலைமையாசிரியராயிருப்பவர் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரா?

புலவர் : ஆம்.

நாவலர் : அவரை உமக்கு நன்கு தெரியுமா?

புலவர் : ஆம்; எனக்கு நன்கு தெரியும்.

புலவருக்கு மனத்திற் சந்தேகம் ஏற்பட்டது. தம்மோடு உரையாடுபவரது சைவவேடப் பொலிவைக் கவனித்துப் பார்த்தார். அவர் சபாபதி நாவலராக இருக்கவேண்டும் என்று உறுதி கொண்டார். தம்மை அவருக்கு வெளிப்படுத்த விரும்பவில்லை. நாவலர் புலவரைப் பற்றிப் பல கேள்விகளைக் கேட்டார். புலவரும் வேடிக்கையாக

விடை பகர்ந்தனர். நாவலர் தம்மோடு உரையாடியவர் குமாரசுவாமிப் புலவர் என்று அறிந்து கொள்ளவில்லை. வண்டியும் சுன்கைச் சந்தையை அடைந்தது. புலவரும் நாவலருக்கு நன்றி கூறிவிட்டு வண்டியினின்றும் இறங்கிப் போயினர்.

6. இரு தமிழ் இத்தினங்கள்

புலவர் 1909-ம் ஆண்டு மதுரைக்குச் சென்றபோது பாலவனத்தம் ஜமீன்தாரும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து அக்கிராசனாதிபதியுமாகிய பொ. பாண்டித்துரைத் தேவர் அவரைப் புகைவண்டி நிலையத்திற் சந்தித்து அழைத்துக் கொண்டுபோய்த் தமது மாளிகைக் கருகாமையிலுள்ள வீடொன்றிற்றங்க ஏற்பாடு செய்து உபசரித்தனர். மறு நாள் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க வித்துவான்களாகிய மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர், திரு. நாராயணையங்கார், மு. ராகவையங்கார் முதலியோரைத் தமது மாளிகையில் ஒருங்குகூட்டி, புலவரை எல்லோருக்கும் அறிமுகஞ் செய்து பாராட்டினர்.

பாண்டித்துரை: மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பேரால் நாங்கள் இன்று தங்களை வரவேற்கிறோம். தாங்கள் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் வித்துவ அங்கத்தவருள் ஒருவராக விருந்து கடமை ஆற்றுவதற்கும், தங்கள் நுண்ணிய அறிவுக்கெட்டிய விஷயங்களைச் 'செந்தமிழ்ப்' பத்திரிகைக்கு எழுதி அதைச் சிறப்பித்து வருவதற்கும், சங்கப் பரீக்ஷை ருள் ஒருவராயிருந்து தொண்டாற்றுவதற்கும், இச்சங்கம் தங்களுக்கு என்றும் கடப்பாடுடையது. தாங்கள் இதுவரை தொண்டு செய்து வருவதுபோல மேலும் மேலுஞ் செய்து சங்கத்தை முன்னேற்றமடையச் செய்யுமாறு வணக்கமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மு. இராகவையங்கார் : புலவரவர்கள் செந்தமிழில் எழுதி வரும் விடயங்கள் யாவும் எல்லாராலும் விரும்பிப் படிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

அருணாசலக்கவிராயர் : புலவரவர்கள் தமிழுக்குச் செய்து வரும் தொண்டுக்குத் தமிழகம் என்றுங் கடமைப்பட்டுள்ளது.

பாண்டித்துரை : யான் சில காலத்துக்கு முன் சென்னை சென்றபோது சாமிநாதையரவர்கள் தங்கள் நுண் மாணுழை புலத்தை நன்கறிந்தவராதலின் தங்களை யும், சேதுசமஸ்தான வித்துவான் ரா. இராகவையங்காரையும் “இரண்டு தமிழ் இரத்தினங்கள்” என்று புகழ்ந்து கூறினர். தங்களைப் போன்ற சிறந்த புலவரை நேரே சந்திக்கும் பாக்கியம் பெற்றமை குறித்துப் பெரிதும் மகிழுகிறேன்.

புலவர் : எம்மை வரவேற்றுக் கனம் பண்ணியதற்காகத் தங்களுக்கும் மற்றுஞ் சங்க வித்துவான்களுக்கும் நன்றி செலுத்தும் கடப்பாடுடையேன். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க முன்னேற்றத்திற்கு எம்மாலானவற்றைச் செய்ய ஆயத்தமாயிருக்கிறேன்.

7. கோவே! நமோ நம

திருவாவடுதுறை ஆதீன கர்த்தராகிய அம்பலவாண தேசிகர் புலவரிடத்துப் பேரன்பு பூண்டவர். புலவரும் அவரிடத்தில் மிக்க அன்புள்ளவராக இருந்தனர். புலவர் அவர் பேரில் பாடிய தோத்திரப்பா ஒன்றில் அவரைக் ‘கோவே நமோநம அம்பலவாண குருமணியே’ என்று கூறியிருக்கின்றார்.

சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் அளவிறந்த சேவை செய்து வந்த தேசிகரவர்களை நேரிற் சந்திக்க வேண்டும் என்ற ஆசை புலவருக்கு நெடுநாளாக இருந்தது. அந்த ஆசை 1909-ம் ஆண்டு புலவர் அவரைத் திருவாவடுதுறையிற் சந்தித்தபோது தீர்ந்தது. புலவர் தேசிகரை ஆதீனமடத்திற் சந்தித்து, ஒருநாள் முழுவதும் இலக்கிய இலக்கண,

சமய சம்பந்தமான விடயங்கள் பற்றி உரையாடினர். தேசிகர் புலவரின் கல்வித் திறமையை வியந்தனர்.

தேசிகர் : தங்கள் கல்வியறிவின் ஒப்பத்தையும், நுட்பத்தையும், திட்பத்தையும் நோக்கித் தங்களுக்குச் சன்னிதானம் இரண்டு விலை உயர்ந்த பட்டுப் பீதாம்பரங்களை வழங்குகின்றது. அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

புலவர் : தாங்கள் என்னைக் கௌரவித்து வழங்கிய சன்மானங்களைப் பணிவுடன் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

தேசிகரால் கொடுக்கப்பட்ட பட்டுப் பீதாம்பரங்களைப் புலவர் தமது வாழ்நாளில் ஒருமுறையாவது அணியவில்லை. அவர் இடாம்பீக வாழ்க்கையில் வெறுப்புடையவராய் இருந்தமையால் அவர் அவற்றை அணிய விரும்பவில்லை.

8. வசனநூல்கள் வேண்டும்

தென்கோவை பண்டிதர் கந்தையபிள்ளை புலவருடைய சிறந்த மாணவருள் ஒருவர். அவர் கொழும்பு வித்தியா கந்தோரில் உத்தியோகத்தில் அமர்ந்திருந்தனர். அவர் விடுமுறை நாட்களில் வீட்டுக்கு வரும்போது புலவரைத் தவறாது சந்தித்துப் பல விஷயங்களைப் பற்றியும் உரையாடும் வழக்குடையர். 1911-ம் ஆண்டு வந்தபோது வசனநூல்கள் எழுதுவது பற்றி உரையாடல் நிகழ்ந்தது.

பண்டிதர் : சிற். கைலாசபிள்ளை முதலியார் வசன நூல்கள் எழுதும்படி தங்களிடம் கூறுமாறு என்னிடம் சொன்னார்.

புலவர் : வசனநூல்கள் இலேசாக எழுதலாம். அவற்றைப் பாடப்புத்தகமாக வைப்பிப்பதிற் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை உத்தேசித்து யான் அவற்றை எழுதாமல் இருக்கிறேன்.

பண்டிதர் : பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கேற்ற வசன நூல்கள் இப்போது இல்லை. நீங்கள் எழுதுவீர்களாயின் அவை வீண்போகா.

பண்டிதரின் தூண்டுதலினால் புலவர் பல வசன நூல்களை எழுதினர்.

ii சேதுபதி விஜயம்

1914-ம் ஆண்டு பண்டிதர் புலவரை வீட்டிற் சந்தித்துச் சேதுபதியின் கொழும்பு விஜயத்தைப்பற்றி உரையாடினர்.

பண்டிதர் : சேதுபதியரசர் இப்போது கொழும்புக்கு வந்திருக்கிறார். இன்னும் சில நாட்களில் சுகத்துக்காகக் கண்டிக்குப் போவார்.

புலவர் : நீவிர் அவரைச் சந்திக்கவில்லையா?

பண்டிதர் : நான் அவரைச் சந்திக்கவில்லை. சிற. கைலாச பிள்ளை அவரைச் சந்தித்து உரையாடினர். தமிழ்ப் புலவர்களைப் பற்றிய பேச்சு வந்தபோது அவர் தங்களையே சிறந்த வித்துவானென்று அவருக்குக் கூறினர்.

புலவர் : அவரோடு வித்துவான்கள் யாரும் வரவில்லையா?

பண்டிதர் : இல்லை. அவர் தனியேதான் வந்திருக்கிறார்.

iii சென்னைத் தமிழகராதி

சென்னைத் தமிழகராதியைப் பற்றிய பேச்சும் நிகழ்ந்தது.

புலவர் : சென்னைத் தமிழகராதிச் சபைக்குத் தலைவராக நியமிக்கப்பெற்றுள்ள வண. சாண்ட்லர் 7-2-14இல் என்னை உடுவில் பெண்பாடசாலையிற் சந்தித்து யாழ்ப்பாணத்தில் வழங்குந் தமிழ்ச் சொற்களைப்பற்றி ஆராய்ந்தார்.

பண்டிதர் : அகராதியிலுள்ள குறைபாடுகளை விளக்கி
னீர்களா?

புலவர் : ஆம்; குறைபாடுகளை மாத்திரமன்றி அகராதி
அமைய வேண்டிய முறைகளையும் விளக்கினேன். அவர்
அவற்றை ஒப்புக்கொண்டார்.

பண்டிதர் : அவர் வேறு யாரையும் இது விடயமாகக்
கண்டாரா?

புலவர் : ஆம். முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையையும் சந்தித்துப்
பேசினர்.

பண்டிதர் : அகராதி வேலைக்குத் தங்கள் உதவியை
நாடினரா?

புலவர் : ஆம்; யான் என்னிடம் இருந்த அகராதிக் கை
யெழுத்துப் பிரதியை அவருக்குக் கொடுத்தேன்.

iv சாமியார் எங்கே?

பண்டிதர் 1920-ம் ஆண்டு வீட்டுக்கு வந்தபோது
சுவாமி வேதாசலம் பற்றிப் பின்வரும் உரையாடல் நிகழ்ந்
தது.

புலவர் : சாமியார் எங்கே?

பண்டிதர் : அவர் கொழும்பிற் சிலநாள் தங்கிவிட்டு இப்
போது மாத்தளைக்குப் போயிருக்கிறார். மன்னாருக்குப்
போனபின் உங்கு வருவார்.

புலவர் : நீவிர் அவரைச் சந்திக்கவில்லையா?

பண்டிதர் : நான் அவர் தலைமையில் ஓர் கூட்டத்தில்
பேசினேன். அப்போதுதான் அவரைச் சந்திக்க நேர்ந்தது.
நான் கூட்டத்தில் ஈழநாடு 'சிவபூமி' என்று பேசினேன்.
அவர் அதை ஒப்புக்கொண்டார்.

புலவர் : அவருடைய பேச்சு எப்படியிருந்தது?

பண்டிதர் : அவருடைய பேச்சு எவரையும் வசிகரிக்குந் தன்மையது. சமய நூல்களிலும் சங்க நூல்களிலும் அவருக்கு நல்ல ஆட்சி உண்டு.

புலவர் : அவருக்கு அதிக பணம் சேருகிறதா ?

பண்டிதர் : அவர் பெருந்தொகைப் பணம் சேகரிப்பார் போலிருக்கிறது. அவருக்கு உதவி செய்பவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள்.

9. நல்லாரைக் காண்பது நன்று

‘சேர்’ அம்பலவாணர் கனகசபை இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த சிறந்த தேசத்தொண்டரும், கீர்த்தி வாய்ந்த நியாயவாதியும், அதிகாரபுருடருமாவார். அவர் புலவரிடத்திற் பெருமதிப்புடையவர். அப்பெரியாரைக் காண்பதற்கு 1915-ம் ஆண்டு என்னையுங் கூட்டிக் கொண்டு அவருடைய காங்கேசன்துறை வீட்டிற்குச் சென்றார். புலவரைக் கண்டதும் அவரை மிக்க மரியாதையுடன் வரவேற்றார். சேர்ப்பட்டமும் பீ. ஏ. பட்டமும் ஒருங்கு பெற்றுப் புகழ்படைத்த ஒரு தமிழ்த் தலைவரை அன்று கண்டு பழகும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது.

அவரும் புலவரும் பல விஷயங்களைப் பற்றிக் கலந்துரையாடினார்கள். பின்னர் என்னை அவருக்கு அறிமுகஞ் செய்து என்னைப் பரீக்ஷிக்குமாறு அவரை வேண்டினர். அவர் ஆங்கிலம், தமிழ், வடமொழி என்னும் மூன்று பாஷைகளிலும் பரீக்ஷித்தார்.

கனகசபை : நீர் எந்தப் பாடசாலையில் படிக்கிறீர்?

நான். நான் கந்தரோடை ஆங்கில வித்தியாசாலையில் எட்டாம் வகுப்பில் படிக்கிறேன்.

கனகசபை : ஆங்கிலச் செய்யுட்களும் படிக்கிறீரா?

நான் : தென்னிசனுடை (Tennyson) செய்யுட்களும் படித்திருக்கிறேன்.

கனகசபை: தென்னிசன் பாடிய Self - reverence, Self-knowledge, Self control என்னும் செய்யுள் தெரியுமா?

நான்: ஆம், தெரியும்.

என்னை அச்செய்யுளைக் கூறும்படி கேட்டார். நானும் கூறினேன். அவருக்கும் அச்செய்யுள் முழுதும் மனப் பாடமாயிருந்தது. அவர் அச்செய்யுளின் பொருளைப் புலவருக்கு விளக்கித் தென்னிசனுடைய புலமையை எடுத்துரைத்தார்.

அவர் தமிழறிவிலும் சிறந்தவராகக் காணப்பட்டார். அவர் தமிழிலக்கியத்திற் சில கேள்விகள் கேட்டார். என்னுடைய மறுமொழிகளைக் கேட்டுமகிழ்ச்சியடைந்து மேலும் மேலும் என்னைக் கற்குமாறு ஊக்கமளித்தார்.

அவர் புலவரைப் பார்த்து, “வேறு ஒரு விஷயமில்லையா?” என்றார்.

புலவர்: இல்லை; கீரிமலைக்குப் போகிறோம். இடையில் தங்களைப் பார்த்துவிட்டுப் போகலாம் என்று வந்தோம்.

கனகசபை: சந்தோஷம்; போய் வாருங்கள்.

வழியில் நான் புலவரைப் பார்த்து, “ஏன் என்னைச் சோதிக்குமாறு சொன்னீர்கள், எனக்கு அவரோடு பேசப் பயமாக விருந்தது” என்று கூறினேன்.

புலவர்: “நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்று அவரோடு உரையாடுவதும் நன்று” என்று கூறினார்.

10. வடமொழியிற் பேசியது

1912-ம் ஆண்டு புலவர் என்னைக் கூட்டிக்கொண்டு யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரிப் பேராசிரியரும், வங்காள தேசத்தவரும், பெரிய கல்வி நிபுணருமாகிய Dr. காளிதாஸ் நாக் M. A. என்பவரிடஞ் சென்றார். புலவருக்கு ஆங்கிலத் தெரியாது, நாக் என்பவருக்கு தமிழ் தெரியாது.

இருவருக்கும் வடமொழி தெரியுமாயினால் அம்மொழியிலே அவர்கள் உரையாடினர். காளிதாசனைப் பற்றியும், போசமகாராசாவைப் பற்றியுஞ் சிறிது நேரம் பேசிய பின்னர் புலவர் என்னை ஆங்கிலத்திலும் வடமொழியிலும் பரீக்ஷிக்குமாறு அவரிடம் கூறினர். அவர் ஆங்கில சரித்திரத்திலும் வடமொழியிலும் சிற்சில கேள்விகள் கேட்டார். நான் விடை கூறினேன். நான் M. A. பட்டதாரி ஒருவரைச் சந்தித்துப் பேசியது அதே முதல் தடவையாகும்.

இதே போல வ. குமாரசுவாமிப் புலவரிடத்தும் ஏரம்பையரிடத்தும் என்னைக் கூட்டிச் சென்று அவர்களைக் கொண்டு தமிழ், வடமொழி என்னும் இருமொழிகளிலும் பரீக்ஷை செய்வித்தனர். கல்வி கற்ற பெரியாருடைய பழக்கம் எனக்கு ஏற்படவேண்டும் என்னும் எண்ணத்தோடு இவ்வாறு செய்தார் என்று தெரிகிறது.

11. என்ன செய்கிறாய்?

புலவர் வண்ணார்பண்ணை நாவலர் பாடசாலைத் தலைமையாகிய ராக 1902-ம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்டபோது அவருடைய சம்பளம் ரூ. 12. இருபது வருட சேவைக்குப் பின் அவர் பெற்ற சம்பளம் ரூ. 22. இவ்வளவு குறைந்த சம்பளத்தைப் பெற்ற புலவர் சிக்கனமாக வாழ்ந்து ஒரு தொகைப் பணத்தைச் சேமித்து ஆபத்துக் காலத்தில் உதவுதற்கென ஒரு அலுமாரி 'லாச்சி' ஒன்றில் மிக்க பாதுகாப்போடு வைத்திருந்தனர். 'லாச்சி'யைப் பூட்டித் திறப்பை அலுமாரிக்குள் வைத்து அதையும் பூட்டி அதன் திறப்பையும் வேறொரு அலுமாரிக்குள் பக்குவமாக வைப்பார். 'லாச்சியின்' திறப்பு வைக்கப்பட்டிருக்குமிடம் வீட்டிலுள்ள யாவருக்கும் தெரியும். ஆனால் அந்த 'லாச்சி'யைப் புலவரொழிய மற்றவர்கள் திறப்பதில்லை. நான் சிறுவனாயிருக்கும்போது புலவர் அந்த 'லாச்சி'யைத் திறந்து பணம் வைப்பதைக் கண்டிருக்கிறேன். அவர் 'லாச்சிக்குள்'

என்ன இருக்கிறதென்பதைப் பார்க்கவிடமாட்டார். அதற்குள் என்ன இருக்கிறதென்பது வீட்டிலுள்ள எவருக்குமே தெரியாது. 'லாச்சி'க்குள் என்ன இருக்கிறதென்பதை அறிய எனக்கு ஆசை அதிகம். ஆனால் திறந்து பார்ப்பதற்குப் பயமும் அதிகம். எனக்கு வயசு பன்னிரண்டானதும் அந்த ஆசை மிகுந்தது. எதுவிதமும் பார்க்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் மேலிட்டது. புலவர் வீட்டில் இல்லாத சமயம் பார்த்து 'லாச்சி'யைத் திறந்தேன், ஒரு பையுக்குள் நூற்றைம்பது ரூபா பெறுமதியான வெள்ளி நாணயங்கள் இருந்தன. ஒரு ஒலைப்பெட்டிக்குள் பதினைந்து பத்து ரூபா 'நோட்டுக்கள்' இருந்தன. இன்னொரு பையுள் பத்துத் தங்கப்பவுண்கள் இருந்தன. இவற்றை எல்லாம் நிலத்தில் பரவிப் பலமுறை எண்ணி மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தேன். வீட்டுக் கதவு திறந்த சத்தம் கேட்டது. புலவர் வீட்டுள் நுழைந்ததும் 'லாச்சி'க்கருகில் நான் இருப்பதைக் கண்டார். மிக்க பரபரப்போடு கிட்ட வந்தார். எனக்கு பயம் அதிகப்பட்டது. என்ன செய்வதென்று விளங்கவில்லை. நான் இருந்தவிடத்தை விட்டு விலகவில்லை. அவர் கிட்டவந்து பவுண்களும் நோட்டுகளும், ரூபாக்களும் பரவிக்கிடப்பதைப் பார்த்து "என்ன செய்கிறாய்" என்று கேட்டார். நான் உடனே "பணத்தை எண்ணிப்பார்க்கிறேன்" என்று விடை கூறினேன். புலவருடைய கோபம் அவரைவிட்டு நீங்கியது. அவரிடத்தில் ஒரு அமைதி உண்டாயது. என்னைப் பார்த்து, "பணத்தை எண்ணிப்பார்த்து விட்டு முன்னிருந்தபடி பக்குவமாய் பூட்டி வை. பணம் இருக்கிறதென்பதை ஒருவரும் அறியப்படாது" என்று கூறிவிட்டுப் போயினர்.

இச்சம்பவம் நடந்து பத்து வருடங்களுக்குப் பின் புலவர் நோயுற்று இறந்தபோது (1922) இப்பணம் பல வகைத் தேவைகளுக்கும் உபயோகமாயிற்று.

12. ஏட்டுச் சுவடிகள் வேண்டும்

அருங்கலை வினோதரும் சென்னைமாநகரில் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் அமர்ந்திருந்தவருமாகிய திருக்கோணமலை

த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை புலவருடைய உற்ற நண்பர்களுள் ஒருவராய் விளங்கினர். இருவரும் இராமாயணம் பாலகாண்டம், அகப்பொருள்விளக்கம் முதலிய நூல்களைப் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்துள்ளனர். அவர் 1911, 1913, 1919-ம் ஆண்டுகளில் யாழ்ப்பாணம் வந்தபோது புலவரைச் சந்தித்துப் பல விடயங்களைப் பற்றியும் கலந்து உரையாடினர்.

அவர் 1911 இல் இங்கு வந்தபோது இராமாயண விடயமாக உரையாடினர்.

புலவர்: நாம் இராமாயணம் பாலகாண்டத்தை விரைவில் முடித்துவிட்டு அயோத்தியாகாண்டத்தை விரைவில் ஆராயத் தொடங்க வேண்டும். முதலில் மூலத்தைத் திருத்தவேண்டும், பின் குறிப்புரை வரையவேண்டும். பழைய ஏட்டுச் சுவடிகள் சிடைக்குமாயின் மூலத்தைத் திருத்துவதற்கு உதவியாயிருக்கும்.

கனக: நான் இராமாயண ஏட்டுக்காக மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துக்கு எழுதினேன். அவர்கள் ஏடுகளை வெளியில் கொடுக்கிறதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அது உண்மையன்று. 'றிப்பன்' அச்சுக்கூடக்காரர் வக்கீல் நாராயண ஐயர் மூலம் திருமந்திர ஏட்டைப் பெற்று விசுவநாத பிள்ளையிடம் கொடுக்க, அவர் வைத்திருந்ததை நான் நேரிற் பார்த்திருக்கிறேன். நீங்கள் இது விடயம் பற்றிப் பாண்டித்துரைத்தேவருக்கு எழுதுங்கள்.

புலவர்: நான் அவ்விடயத்தைப் பற்றி எழுதுகிறேன்.

ii பாரி வெண்பா

கனக: சேதுசமஸ்தான வித்துவான் ரா. இராகவையங்கார் சில நாட்களுக்கு முன் தாம் பாடிய பாரி வெண்பா வைக் காட்ட என்னிடம் வந்தார். பாக்கள் நன்றாக இருக்கின்றன. அவர் நன்றாகக் கல்வி கற்றிருப்பதோடு ஆராய்ச்சியிலும் வல்லவராயிருக்கிறார். ஆங்கிலமும் படித்திருக்கிறார்.

புலவர் : நான் அவர் 'செந்தமிழி'யில் எழுதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளைப் படித்திருக்கிறேன். அவை பொருளாழம் செறிந்தனவாகக் காணப்பட்டன.

iii 'நூறு ரூபாவுக்குக் குறையாமற் கேளுங்கள்'

புலவர் : சென்னைத் தமிழகராதி நன்றாக நடைபெறுகின்றதா?

கனக : அகராதி வேலையை நடாத்துவதற்கு வண. சாண்ட்லர் என்னும் பாதிரியாரைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு சபையை நியமித்திருக்கிறார்கள். இலங்கையிலுள்ள வண. A. C. கிளேயிற்றன் என்னும் பாதிரியாரும் அச்சபையில் அங்கத்தவராயிருக்கிறார். அவர் ஒருபோது அகராதி வேலை செய்யத் தங்களை அழைக்கக்கூடும். அப்படி அழைத்தால் நூறு ரூபாவுக்குக் குறையாமற் கேளுங்கள்.

புலவர் : யான் ஒரு சிற்றகராதி வைத்திருக்கிறேன். அதை அச்சிட எண்ணுகிறேன்.

கனக : நீங்கள் அதைத் தாமதமின்றி அச்சிடுவது நல்லது.

iv நற்றிணை உரை

கனக : நான் அனுப்பிய நற்றிணை உரையைப் பார்த்தீர்களா?

புலவர் : பார்த்தேன். சில இடங்களில் உரை பொருத்தமில்லாமல் இருக்கின்றது.

கனக : நானும் பார்த்தபோது அவ்வாறு தோன்றிற்று. ஆனால் அது இப்போதைக்குப் போதும் என்று நினைக்கிறேன்.

புலவர் : உரையாசிரியராகிய பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயருடன் தங்களுக்கு நெடுநாட் பழக்கமுண்டா?

கனக : சிலகாலத்துக்குமுன் அவர் நற்றிணை ஏட்டுக்காக வந்தபோதுதான் பழக்கம் ஏற்பட்டது. அவர் கும்ப

கோணத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் பாக்கள் இயற்றும் வல்லமை படைத்தவர். சங்க நூல்களிலும் நல்ல பயிற்சியுண்டு.

v முற்றுப்பெறாத கண்டனம் (1913)

புலவர்: அம்பலவாண நாவலர் இப்போது என்ன செய்கிறார்?

கனக: அம்பலவாண நாவலர் அரசன் சண்முகம்பிள்ளை இயற்றிய தொல்காப்பியப் பாயிர விருத்தியின் மேல் ஒரு முற்றுப்பெறாத கண்டனம் ஒன்றை எழுதினார். சண்முகம்பிள்ளை எழுதிய மறுப்புக் கண்டனமொன்றில் நாவலரைப் பலவாறு கண்டித்து எழுதினார். நாவலர் பின்னர் ஒன்றும் எழுதவில்லை.

புலவர்: நாவலர் முற்றுப்பெறாத கண்டனத்தை எழுதியது தவறு.

vi வடமொழிக் கலப்பு

புலவர்: சேர். பொன். இராமநாதன் எழுதிய பகவத்கீதை உரையில் 'வடமொழிச் சொற்களை உபயோகித்த முறை' எனக்கு உடன்பாடோ? என்று அனவரதவிநாயகம்பிள்ளை எழுதிக் கேட்டார். 'அது எனக்கு உடன்பாடில்லை' என்று நான் அவருக்கு எழுதிவிட்டேன்.

கனக: வடமொழிச் சொற்களை அதிகமாக உபயோகித்தால் தமிழ்நடை கெட்டுப்போம். தாங்கள் அவருக்குக் கடிதம் எழுதியது நன்று. அவர் தங்களுடைய நட்பைப் பெற ஆவலுள்ளவராய் இருந்தார். அவர் என்னுடைய உற்ற நண்பருளொருவர்.

vii வாதநோய் (1919)

கனக: தினமும் ஆறு மைல் நடக்கும் உங்களுக்கு வாதநோய் வந்தது வியப்பாகவிருக்கிறது.

புலவர்: எனக்கு வாதநோய் 1902-ம் ஆண்டிலும் வந்தது. அது இப்போது கடுமையாகவிருக்கிறது.

கனக: அதற்குத் தக்க மருந்து சாப்பிட வேண்டும்.

viii இதோபதேசம்

கனக: இதோபதேசம் எழுதி முடித்துவிட்டீர்களா? முடிந்தால் அதைச் சென்னையில் அச்சிடலாம்.

புலவர்: அந்நூலை விரைவில் முடித்து அனுப்புகிறேன்.

கனக: நூலின் உரைநடை தமிழ்நடையாகவிருக்க வேண்டும். முன்போல் வடமொழி கலக்கப்படாது. இயன்ற வரை வடமொழியை நீக்க வேண்டும். நாவலர் உரை நடைபோலத் தெளிவும் நல்லியக்கமும் அமைந்திருக்க வேண்டும்.

ix நாவலர் சரித்திரம்

கனக: ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரத்தைக் கைலாயபிள்ளை எழுதினால் நலமாயிருக்கும். நீங்கள் அவருக்கு எனது எண்ணத்தைச் சொல்லுங்கள்.

புலவர்: நான் அவ்வாறு செய்கிறேன்.

13. நீந்தத் தெரியுமா?

யான் 1915-ம் ஆண்டு மார்கழி மாச விடுதலைக் காலத்தில் ஊரிலுள்ள கோயிற் குளத்துக்கு மத்தியான வேளையில் தினமும் சென்று நீந்திப் பழகிவந்தேன். இது வீட்டிலுள்ளாருக்குத் தெரியும். புலவருக்குத் தெரியாது. தெரிந்தால் அவர் குளத்துக்குப் போகவிடமாட்டார். பலநாட்களுக்குப் பின்னர் ஒருநாள் நான் குளத்துக்குப் போய் நீந்திப் பழகுவதை அறிந்துவிட்டார். அவர் கோபாவேசத்துடன் மத்தியான வெய்யிலில் குடையுமின்றிக் குளத்

தடிக்கு வந்தார். தூரத்தில் அவர் வருகையைக் கண்டு என்ன நிகழுமோ என்று நான் மிகப் பயந்தேன். ஆனால் நான் குளத்தை விட்டு வெளியேறவில்லை. நான் ஒரு கஷ்டமுமின்றி நீந்திக் கொண்டிருந்தேன். புலவர் ஒரு பேச்சுமின்றி என்னைக் கவனித்துப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றார். முகத்திற் கோபக்குறி நீங்கிக் கதைக்கத் தொடங்கினார்.

புலவர் : நீந்தத் தெரியுமா?

நான் : ஆம், தெரியும்.

புலவர் : எவ்வளவு தூரம் நீந்த இயலும்?

நான் : இக்கரையிலிருந்து அக்கரைக்குப் போகமுடியும்.

நான் நீந்தப் பழகியது புலவருக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியை உண்டுபண்ணியது.

புலவர் : நீந்தப் பழகியது நன்று. நீந்தத் தெரிந்தவர் ஒருவரோடு வந்து பழகுதல் நல்லது.

14. புகையிலைப் பாட்டு

புலவர் எங்கு செல்லும்பொழுதும் ஒரு பித்தளைச் சம்புடமொன்றை இடதுபக்கத்திடுப்பிற் சொருகி வைத்துக்கொள்ளும் வழக்குடையார். சம்புடத்துள் விபூதி, காசு, பாக்கு, கடுக்காய், புகையிலை, கற்கண்டு, கரம்பு முதலியவற்றை வைத்திருப்பார். அவர் கடைசியாகக் கூறப்பட்ட ஐந்து பொருள்களுள் ஒன்றை இடைவிடாது வாயிற் போட்டுக்கொள்ளுவார். புகையிலை தின்பதில் அவருக்கு அதிக விருப்பம். அவர் சுதுமலைப் புகையிலையை விரும்பி வாங்குவது வழக்கம். ஒருமுறை தமது விகட நண்பராகிய தம்பர் என்பவருக்கு எழுதிய சீட்டுக் கவி ஒன்றில் புகையிலை அனுப்புமாறு வேண்டினார். சீட்டுக் கவியின் பகுதிகள் வருமாறு.

சீட்டுக் கவி

காவலர் மெச்சவரு சுன்னைநகர் தன்னிலுறை
கதிர்காமர் தம்பருக்கு

..... எழுதுமோலை

.....
மூவருக் கிளையவன் நீருண்டு வாழ்பவன்
முதுகெலும் புள்ளமனிதன்
முற்கோப மில்லாமல் எவராலும் கையால்
முறுக்கிநுள் ளப்படுவோன்

.....

தம்பர் பாட்டைப் பார்த்துப் பெருமகிழ்ச்சியுற்றுத்
திறமான சுதுமலைப் புகையிலை ஒரு கட்டு வாங்கிப் புலவ
ருக்கு அனுப்பினர்.

15. குடைப் பாட்டு

புலவருடைய மாணவருள் ஒருவராகிய வித்துவான்
சிவாநந்தையருடைய மாமனாராகிய இராசா ஐயர் ஒரு
நாள் புலவரிடம் வந்து பின்வருமாறு உரையாடினர்.

இராசா: மருமகனைப் பற்றி உங்களிடம் முறைப்பாடு
செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

புலவர்: என்ன முறைப்பாடு செய்யப்போகிறீர்கள்?

இராசா: நான் அன்றொருநாள் அம்பனை வழியாகப்
பன்னாலைக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது குடையின்
றிப் பெருமழையில் நனைந்து வருந்தினேன். ஒரு குடை
யொன்று வாங்கித் தருமாறு மருமகனைக் கேட்டேன்.
அவர் குடையை வாங்கித் தரவில்லை. குடை ஒன்று
வாங்கிக் கொடுக்கும்படி நீங்கள் அவருக்கொரு கடிதம்
எழுதித் தாருங்கள்.

புலவர் உடனே ஒரு கடிதத்திற் பின்வரும் பாட்டை
எழுதினார் :

அம்பனையி லுங்கே அடைய வரும்போது
வம்பாய் மழைநனி வந்ததனால் — அம்புவியில்
ஆதபத்ர மொன்றுன்தன் அம்மானுக் கீந்திடுவாய்
காதலுடன் இக்கடிதம் காண்.

புலவர் இக்கடிதத்தை மருமகனிடம் கொடுத்தால் அவர்
குடை வாங்கித் தருவார். ஐயர் கடிதத்தைப் பெற்றுக்
கொண்டு சென்றனர்.

16. கம்பிளிச் சட்டை

1916-ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் சைவசித்தாந்த சமாச
வருடாந்தக் கூட்டம் வண்ணார்பண்ணை நாவலர் சைவப்
பாடசாலையிற் கூடுவதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இச்
சமாசத்தை ஒழுங்கு செய்தவர்கள் சோமாஸ்கந்த பண்டி
தரும், நல்லூர் கனகசபாபதி ஐயருமாவர். சமாசத்தை
எவ்வளவு சிறப்பாக நடத்த முடியுமோ அவ்வளவு சிறப்
பாக நடாத்துதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளை அவர்கள்
செய்தனர். ஐயருக்கு ஒரு கவலை மனத்தில் தோன்றி
யது. அது இவ்வளவு பெரிய சமாசத்துக்குத் தலைமை
தாங்கும் புலவர் கூட்டத்தன்று எவ்வித காட்சி அளிப்
பார் என்பதே. புலவர் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் வேட்டி
சால்வையன்றிச் சட்டை யணிவதில்லையென்பதை ஐயர்
நன்கு அறிவர். ஐயர் ஆடம்பரமான உடைகளை அணி
வதில் பெருவிருப்புடையவர். தாம் ஆடம்பர உடை
யோடு கூட்டத்திற் காட்சியளிக்கத் தீர்மானித்துள்ளார்.
தமது நண்பராகிய புலவரும் தம்மைப் போல உடை
அணிய வேண்டும் என்று விரும்பினார். தமது விருப்பத்தை
நிறைவேற்ற ஐயர் ஒரு சூழ்ச்சி செய்தார். சமாசத்துக்
குப் புறப்படும்போது புலவருக்கென ஒரு நார்ப்பட்டு
வேட்டி, கம்பிளிச் சட்டை, உத்தரீயம் முதலியவற்றை
ஒரு பொட்டளியாகக் கட்டி எடுத்துச் சென்று நாவலர்
பாடசாலை அறையொன்றுள் இரகசியமாக வைத்துக்
கொண்டார். கூட்டம் தொடங்குவதற்குச் சில நிமிடங்
களுக்கு முன் அவர் புலவரை அறைக்குள் கூட்டிச் சென்று
பின்வருமாறு கூறினார்.

“இன்று பெரிய மகாநாடு கூடப்போகின்றது. பெரிய பிரமுகர்கள் எல்லாரும் வருவார்கள். நான் சபைக் கேற்ற உடையில் வந்திருக்கின்றேன். சபைத் தலைவராகிய நீங்களும் அவ்விதமே இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை. தயை கூர்ந்து என் ஆசையைப் பூர்த்தி செய்ய நான் எடுக்கும் எந்த முயற்சியையும் தடுக்காமலிருக்குமாறு வேண்டுகின்றேன். தங்களுக்கென யான், ஒரு பட்டு வேட்டி, கம்பிளிக் ‘கோற்’, உத்தரீயம் முதலியன கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். நான் அவற்றைத் தங்களுக்கு உபகரிக்கின்றேன். நான் ஒரு பிராமணன். எனக்குக் கொடுக்கவுந் தெரியும், வாங்கவுந் தெரியும்”. பக்கத்தில் நின்றவர்களும் ஐயருடைய ஆசையைப் பூர்த்தி செய்யுமாறு புலவரை வேண்டினர். புலவர் முதலில் மறுத்தனர். பின்னர், “ஐயாவுடைய விருப்பப்படிதான்” என்று கூறி இசைந்தனர்.

ஐயர் புலவருக்கு முறையாகப் பட்டு வேட்டி, ‘கோற்’, உத்தரீயம், தலைப்பாகை முதலியனவற்றை அணிந்தனர். முன்னொருபோதுமில்லாத உடையலங்காரத்தோடு நண்பர்கள் சூழச் சபையின் தலைமைப் பீடத்திற்குப் புலவர் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். எல்லோரும் புலவரைக் குதூகலத்தோடு வரவேற்றனர்.

கூட்டம் முடிந்ததும் புலவர் விசேட உடைகளைப் பொட்டளியாகக் கட்டிக்கொண்டு வீடு சென்றனர். ‘கோற்றும்’ பட்டு வேட்டியும் பின்னர் ஒருபோதும் புலவரால் உபயோகிக்கப்படவில்லை.

17. விழா வேண்டாம்

செந்தமிழ் விருத்தி நோக்கி 23-7-1917 இல் சேர். பொன். அருணாசலம் தலைமையில் செந்தமிழ்ப் பரிபாலன சபை ஒன்று நாவலர் பாடசாலை மண்டபத்தில் தாபிக்கப்பட்டது. அச்சபை 25-3-1920 இல் கூடி நாற்பது வருடகாலம் அறுபதுக்குக் குறையாத நூல்களை

இயற்றியும் பதிப்பித்தும் செந்தமிழ் மொழிக்கு அரிய தொண்டினை ஆற்றிப் பெரும் புகழ்படைத்த புலவருக்கு அரசாங்கம் உபகாரச் சம்பளம் வழங்க வேண்டுமென்று மனுச் செய்தது. தேசாதிபதியும் அம்மனுவை ஏற்று 1920-ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் புலவருக்கு ஒரு தொகைப் பணத்தைப் பரிசாக வழங்கினர். சன்மானம் பெற்ற செய்தியை அறிந்த புலவருடைய நண்பர்கள் எல்லோரும் பெருமகிழ்ச்சி எய்தினர். அவர்களுள் ஒருவராகிய வித்தியாதரிசி தி. சதாசிவஐயர் புலவருக்கு ஒரு பாராட்டு விழா ஒழுங்கு செய்யப்போவதாக அவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினர். புலவர் தமக்குப் பாராட்டு விழா வேண்டாம் என்று உடனே பதில் எழுதினர். ஐயர் புலவரை நேரிற் கண்டு விழாவை ஒழுங்கு செய்யும் நோக்கத் தோடு வந்து புலவரோடு கலந்துரையாடினர்.

ஐயர் : நீங்கள் பாராட்டு விழா வேண்டாம் என்று கடிதம் எழுதினீர்கள். தங்கள் கருத்து யாதோ?

புலவர் : அரசினர் கொடுத்த தொகையோ சிறியது. அதைப் பெரிதெனக் கருதிப் பாராட்டு விழா வைப்பது நகைப்புக்கிடமாகும்.

ஐயர் : இலங்கை அரசாங்கம் முதன்முதல் உங்களுக்குச் சன்மானம் வழங்கியிருக்கிறது. ஆதலால் உங்களுக்குப் பாராட்டு விழா இன்றியமையாதது.

புலவர் : பாராட்டு விழாவை எவ்வாறு செய்ய எண்ணுகிறீர்கள்?

ஐயர் : பாராட்டு விழாச் சபை ஒன்று ஏற்படுத்தப்படும். ஊரவர்களிடம் பணம் சேகரிக்கப்படும். குறித்த நாளொன்றில் பாராட்டு விழா நடைபெறும். விழாவில் வந்தனப்பா படித்தல், வரவேற்புப் பத்திரம் வாசித்துக் கொடுத்தல், பேச்சுக்கள் முதலிய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும். பின்னர் அலங்கரிக்கப்பட்ட குதிரை வண்டியில்

நீங்கள் மேளவாத்திய சகிதமாக வீட்டுக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் விடப்படுவீர்கள்.

புலவர் : என் பெயர் சொல்லி ஊரவர்களிடம் பணம் பெறுதல் எனக்கு விருப்பமில்லை. எத்தனையோ அவசியமான வேலைகள் வீட்டில் இருக்கும்போது அவற்றை விட்டு இரண்டு மணி நேரத்துக்கு மேல் என்னைப் பற்றிய முகமன் பேச்சுக்களையும் பாட்டுக்களையும் கேட்டுக்கொண்டிருக்க என்னால் இயலாது. மேலும் நித்தியமும் ஆறுமையால் நடந்து பாடசாலைக்குப் போகும் என்னை ஒரு நாளைக்கு மாத்திரம் குதிரை வண்டியில் ஏற்றி இறக்குவதால் யான் ஒருவித பெருமையையும் அடையப்போவதில்லை. ஆகையால் விழா விஷயத்தைத் தயவு செய்து விட்டுவிடுங்கள்.

ஐயர் : உங்களுக்கு விருப்பமில்லாதிருந்தால் நான் அதை விட்டுவிடுகிறேன்.

18. வரவேற்போம்

புலவருடைய மாணவருள் ஒருவரும் சைவப்பிரசாரகருமாகிய பண்டிதர் வ. மு. இரத்தினேசுவரஐயர் செட்டிநாட்டிலுள்ள கண்டரமாணிக்கத்திலிருக்கும்போது புலவர் தாம் செட்டிநாட்டுக்குப் போவதாகவும், அது விஷயமாக மகிபாலன்பட்டி கதிரேசன் செட்டியாரோடு கலந்து அவருடைய அபிப்பிராயத்தை அறிவிக்குமாறும் ஐயருக்குக் கடிதம் விடுத்தனர். ஐயர் இது விஷயமாக மகிபாலன்பட்டி சென்று கதிரேசன் செட்டியாரோடு கலந்து உரையாடினர். அச்சமயம் அரசன் சண்முகனாரும் செட்டியாரோடு கூட இருந்தனர்.

ஐயர் : சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் விரைவில் செட்டிநாட்டுக்கு வர உத்தேசிக்கிறார். அதுபற்றித் தங்கள் அபிப்பிராயத்தை அறிந்து எழுதுமாறு பணித்துள்ளார்.

கதிரேசன் : புலவரவர்கள் வரையறவாகப் படித்த மகாவித்துவான். செட்டிநாட்டுக்கு அப்பெரியார் வரும்போது

நாம் அவரைச் சிறப்பான முறையில் வரவேற்போம் என்று நான் சொன்னதாக அவருக்கு எழுதுங்கள். அவரை நேரிற் பார்க்க வேண்டும் என்னும் ஆசை எனக்கு நெடுநாளாக உண்டு.

ஐயர் : நான் அப்படியே எழுதுகிறேன்.

புலவர் மேற்குறித்த இந்தியப் பிரயாணத்துக்கு வேண்டிய ஆயத்தங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கையில் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்தனர்.

19. நீங்கள் ஒருவரே

கொழும்பு வாசியாகிய நியாயவாதி மு. திருவிளங்கம் சிவஞானசித்தியாருக்கு உரை எழுதுகின்ற காலத்தில் (1920) புலவரை வீட்டிற் சந்தித்துத் தமக்குள்ள சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக்கொள்வது வழக்கம். ஆராயப்பட வேண்டிய விடயங்களை அவர் வருமுன்னரே குறித்து அனுப்புவார். ஒருமுறை சித்தியாரின் அளவைப் பகுதியிலுள்ள சந்தேகங்களைக் குறித்து அனுப்பிவிட்டு வந்து அவற்றைப் பற்றி ஆராயமுற்பட்டனர்.

திரு : நான் குறித்தனுப்பிய சந்தேகங்களைப் பார்த்து வைத்திருக்கிறீர்களா ?

புலவர் : ஆராய்ந்து பார்த்தேன். அவற்றுட் சில எனக்கும் புலப்படவில்லை.

திரு : என்ன செய்ய உத்தேசிக்கிறீர்கள் ?

புலவர் : செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையிற் சந்தேகங்களை வெளிப்படுத்த எண்ணுகிறேன். விடயம் நன்கு அறிந்தவர்கள் சந்தேகத்தைத் தீர்க்க முன்வருவார்கள்.

திரு : நான் முகமன் வார்த்தை கூறுகிறேன் என்று ஒரு சிறிதும் நினைக்க வேண்டாம். நான் எத்தனையோ புலவர்களையும், பண்டிதர்களையும் என் வாழ்நாளிற் பார்த்திருக்கிறேன். ஒருவராவது தமக்குத் தெரியாதவற்றைத் தெரியாது என்று ஒருபோதும் சொல்வதில்லை. ஏதாவது

சந்தேகங்களைக் கேட்டால் தெரிந்தாற்போல் ஏதோ பிழைபட்ட விடைகளைக் கூறுவார்கள். தெரியாத தொன்றைத் தெரியாதென்று சொல்லும் பெருங் குணம் படைத்த புலவர் நீங்கள் ஒருவரே. இந்த அருமையான குணத்தைக் கண்டுதான் நான் சிரமத்தைப் பாராது கொழும் பிலிருந்து அடிக்கடி தங்களிடம் வருகிறேன்.

புலவர் : தெரியாத தொன்றைத் தெரியும் என்று சொல்லும் வழக்கம் என்னிடம் இல்லை.

20. இலக்கணக் கொலையா? பரீட்சையா?

வண்ணார்பண்ணை நாவலர் பாடசாலையில் பரீட்சை நடாத்தும் வித்தியாதரிசிகள் விசேட இலக்கணப் பரீட்சை நடாத்தித் தனிப்பட்ட அறிக்கை சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று வித்தியாசாலை முகாமைக்காரராகிய த. கைலாய பிள்ளை வித்தியாகர்த்தரோடு ஒழுங்கு செய்துள்ளார். இலக்கணப் பரீட்சை பெரும்பாலும் புலவர் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. இலக்கணம் தெரியாத வித்தியாதரிசிகள் இலகுவான கேள்விகளைக் கேட்டு நல்ல அறிக்கை ஒன்றைச் சமர்ப்பிப்பதற்கு முகாமைக்காரர் இசையார். அவர்கள் கடுமையான கேள்விகளைக் கேட்டால் அவர்கள் சங்கடப்பட வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் நிகழும். அவர்கள் ஏதாவது பிழைவிட்டால் முகாமைக்காரர் உடனே அதை வித்தியாகர்த்தருக்கு எழுதிவிடுவார். இவ்வாறு பல தடவைகளில் இலக்கணப் பரீட்சையால் பல பிணக்குகள் பாடசாலையில் ஏற்பட்டன. ஒருமுறை ஒரு வித்தியாதரிசி மாணவர்கள் சுவர் என்னும் பதத்திற்குப் பதிலாகச் சிவர் என்று எழுதிய விடைகளைப் பிழை போட்டதனால் பிணக்கு ஏற்பட்டது. இன்னொருமுறை இன்னொரு வித்தியாதரிசி “காவற்கார இராமன் என்னும் தொடர் என்ன எச்சம்?” என்று பிழைபட வினவியதால் பிணக்கு ஏற்பட்டது. மேலும் ‘பெட்டி செய்யப்பட்டேன்’ என்னும் தொடரைச் செயப்பாட்டு வினைக்கு உதாரணமாகக் கூறிய

வித்தியாதரிசிக்கும் புலவருக்கும் பிணக்கு உண்டாயது. ஒருமுறை ஒரு வித்தியாதரிசி,

‘துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொல் மற்றை யவர்க டவம்.’

என்னுந் திருக்குறளைப் படித்துச் செய்யுளின் இறுதியில் நிற்கும் ‘கடவம்’ என்னும் சொல்லின் பொருளை வினவியதாலும் பிணக்கு ஏற்பட்டது.

புலவரும் முகாமைக்காரரும் இது விடயமாகக் கலந்து பேசினர்.

புலவர் : பாடசாலையில் நடப்பது இலக்கணப் பரீட்சையா? இலக்கணக் கொளையா? இலக்கணத் தெரியாதவர்கள் இலக்கணத்தை எவ்வாறு பரீட்சிக்க முடியும்? இவ்வாறு நிகழாமல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது தங்கள் கடமை.

த. கை : நான் அவ்வாறு இனிமேல் நிகழாதவாறு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பேன்.

21. நடமாடும் கலைக் களஞ்சியம்

பகல் நாலு மணிக்கு நாவலர் பாடசாலையில் கற்பிக்கும் வேலை ஒழிந்ததும் புலவர் காங்கேசன்துறை வீதி நெடுகிலும் தம்மைச் சூழ வரும் மாணவர்களுக்குப் பலவகை இலக்கண விலக்கியங்களைக் கற்பித்த வண்ணம் வீடுவந்து சேருவார். இக்காரணம் பற்றி அவரை ‘நடமாடும் கலைக் களஞ்சியம்’ என்று கூறப்படுவர்.

சரியாக நாலு மணிக்குக் கொக்குவில் வாசரும் யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் உத்தியோகத்தமர்ந்தவருமாகிய சபாரத்தினமுதலியாருடைய குதிரை வண்டி நாவலர் பாடசாலைக்கு வந்து புலவரை ஏற்றிக்கொண்டு கொக்குவில் வரை செல்லும். கொக்குவில் வரையும் முதலியார் புலவரோடு பலவகை இலக்கிய விலக்கண நூல்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியை நிகழ்த்தி அவற்றிலுள்ள சந்தேகங்களை

நீக்கிக் கொள்வார். கொக்குவில் தொடக்கம் தாவடி வரையும் தா. பொன்னையபிள்ளை, கொக்குவில் இளையதம் பிப்பிள்ளை முதலியோர் புலவரைத் தொடர்ந்து பாடங் கேட்பர். கோண்டாவிற் சந்தி தொடக்கம் மருதனார்மடம் வரையும் தென்கோவைக் கந்தையபிள்ளை, நீர்வேலி மயில் வாகனம்பிள்ளை முதலியோர் பாடங் கேட்பர். மருதனார்மடம் தொடங்கிச் சுன்னாகச் சந்தை வரையும் புலவர் இராமோதந்தம், சாணக்கிய நீதிவெண்பா போன்ற நூல்களை இயற்றிக் கொண்டு வழி நடப்பர். சுன்னாகச் சந்தை வந்ததும் அவர் நண்பர் வைத்தியநாதபிள்ளையுடன் கூடிக் கொண்டு ஆறு மணி வரையில் வீடு சேர்வார். அவர் ஆறு மணி தொடக்கம் எட்டு மணி வரையும் தமது நண்பரோடும் பிறரோடும் உலக விடயங்களைப் பற்றி உரையாடுவார். இராப் போசனத்தின்பின் அவர் ஒன்பது மணி தொடக்கம் பன்னிரண்டு மணி வரையும் வட மொழி ஆராய்ச்சி செய்வார். காலையில் ஆறு மணி வரை எழுந்திருப்பார். விடுமுறை நாட்களில் நூலியற்றும் வேலையிலும் மாணவருக்குப் பாடஞ் சொல்லும் வேலையிலும் நேரத்தைக் கழிப்பார்.

22. நான்தான் எசமான்

புலவர் நாவலர் பாடசாலையிலிருந்து வீட்டுக்கு வரும் போது மருதனார்மடச் சந்தி வழியாக உலாவிச் செல்லும் சேர். பொன். இராமனாதனை இடையிடையே சந்திப்பதுண்டு. ஆனால் இருவரும் நேர்முகமாகச் சந்தித்துப் பேசும் வாய்ப்புக் கிடைப்பதில்லை. ஒருநாள் இருவரும் நேர்முகமாகச் சந்திக்க நேர்ந்தது. இராமநாதன் புலவரைப் பார்த்தார். புலவர் இராமநாதனைப் பார்த்தார். உரையாடலும் நிகழ்ந்தது.

புலவர் : நீவிர் யார்?

இராமநாதன் : (பாடசாலையைச் சுட்டிக் காட்டி) அப் பாடசாலைக்கு நான்தான் எசமான்.

புலவர் : அப்படியாயின் நீவிர் யாகங்கள் செய்வதுண்டா?

இராமநாதன் ஒரு விடையுங் கூறுது சென்றார். புலவரும் தமது வீடு நோக்கிச் சென்றனர். மறுநாள் தமது கல்லூரி ஆசிரியராகிய திரு. சோமசுந்தரத்தை அழைத்து முதனாள் நடந்த சம்பவத்தைக் கூறித் தம்மோடு உரையாடினவர் யாராயிருக்கலாம் என்று வினவினர். ஆசிரியரும் தீர்க்கமாக ஆலோசித்த பின்னர், “தங்களோடு உரையாடினவர் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவராயிருக்கலாம்” என்று கூறினர்.

23. சம்பளம் வேண்டாம்

புலவர் நாவலர் பாடசாலையில் சம்பளம் பெறுங்காட்சியும் வினோதமானது. புலவருக்குச் சம்பளம் முகாமைக்காரரால் ஒருபோதும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. சம்பளம் மேற்படி வித்தியாசாலை ஆசிரியர் கிருஷ்ணபிள்ளை மூலம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அவர் சம்பளப்பணத்தை ஒரு காகித உறையுள் வைத்து அதைப் புலவருடைய மேசையின்மேல் வைப்பார்.

புலவர் : இது என்ன?

கிரு : போக்குவரவுச் செலவுக்காக அதை வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

புலவர் : செலவுக்குப் பணம் என்னிடம் இருக்கிறது; வேண்டாம்.

கிரு : பாதகமில்லை, அது இருக்கட்டும்.

புலவர் : ‘அவசியமில்லை’ என்று கூறிவிட்டு எடுத்துக் கொள்வார்.

புலவர் என்ன சம்பளம் பெற்றனர் என்பது ஒரு பரம இரகசியம்.

24. புலவருடைய உயிர் முக்கியம்

டாக்டர் சு. ஆறுமுகம் என்பவரும் புலவரும் 1892-ம் ஆண்டு தொடக்கம் நெருங்கிய நண்பர்களாயிருந்தனர். புலவர் கடுமையான நோய்வாய்ப்பட்டு வருந்துகிறார் என்று அறிந்ததும் அவர் புலவருக்கு வயித்தியஞ் செய்யும் நோக்கத்தோடு புலவர் வீட்டுக்கு வந்தார். புலவர் படுத்திருந்த கட்டிலுக்கருகில் சென்று புலவருடன் உரையாடினர்.

டாக்டர்: புலவரையா, என்னைத் தெரியுதா?

புலவர்: டாக்டரை எப்படி மறக்க முடியும்?

டாக்டர்: நான் தங்களுக்கு வயித்தியஞ் செய்யப்போகிறேன். உங்களுடைய நோயை விரைவில் குணமாக்க முயலுவேன்.

புலவர்: நீங்கள் வயித்தியஞ் செய்வதற்கு ஒரு தடையுமில்லை.

டாக்டர் சில மருந்துகளைப் புலவருக்குக் கொடுத்தார், வயித்தியம் முடிந்ததும் அவருக்குரிய பணத்தைக் கொடுக்க முயன்றபோது, அவர் பணத்தைப் பெற மறுத்துப் “பணமல்ல முக்கியம், புலவருடைய உயிர்தான் எனக்கு முக்கியம்” என்றனர்.

25. ‘இன்று போய் நாளை வாரும்’

பண்டிதர்மணி சி. கணபதிப்பிள்ளை புலவரிடம் 1917-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1922-ம் ஆண்டு வரை படித்தவர். புலவருக்கு 1922 மாகி 10-ம் தேதி வயிற்றுழைவு நோய் தொடங்கி 22-ம் தேதி வரையும் கடுமையாக வருத்தியது. பண்டிதர்மணியும் தினந்தோறும் வந்து புலவருடைய சுகத்தை விசாரித்த வண்ணம் இருந்தனர். பண்டிதர்மணி வீட்டுக்குப் போகாமல் இரவிலும் அங்கு தங்கிவிடுவாரோ என்பது புலவருடைய கவலை. பகல் முழுவதும் தங்கி நிற்கும் பண்டிதர்மணியை

அழைத்து, “எனக்குச் சுகம், நீர் இன்று போய் நாளை வாரும்” என்று கூறி அவரை விடுதிக்குத் தினமும் அனுப்பி வைப்பார். பண்டிதர்மணியும் அவர் கூறியபடி இரவில் வண்ணார்பண்ணை விடுதிக்குச் சென்று அங்கு தங்கி விட்டு மறுநாள் வருவார். மாசி 22-ம் தேதி நோய் மிகக் கடுமையாயிருந்தது. அவர் அன்றிரவு விடுதிக்குப் போகவில்லை. இரவு மூன்றரை மணியளவில் புலவர் இறந்தபோது பண்டிதர்மணியும் கூட இருந்தனர். மறு நாள் அவர் மரணச் சடங்குக்குச் சமூகமளித்ததோடு சுடு காட்டுக்குஞ் சென்றனர். புலவருடைய பூதவுடலுக்குத் தீ மூட்டப்பெற்றபோது அவர் கையாற்றற்குக் கவலையில் மூழ்கி உணர்ச்சி ததும்பப் பின்வருஞ் செய்யுளைக் கூறித் தமது செந்தமிழ்க் குரவருக்கு இறுதி அஞ்சலி செலுத்தினர்.

செந்தமிழும் ஆரியமும் தேர்ந்து வீறித்
தேயமெலாம் சென்றிலகும் சீர்த்தி ஒன்றே
இந்தநில மிசையிருப்ப இணையி லாத
எண்ணில்பல கவிதழைத்த இனிய வாயும்,
அந்தமிலாக் கலைகள்பல எழுதி வைத்த
அம்புயநேர் திருக்கரமும், அந்தோ! அந்தோ!
இந்தனத்திற் செந்தழலில் உருகி வீய
யாமிதனைப் பார்த்திருத்தல் என்னே! என்னே!

26. இறுதி உபதேசம்

புலவர் 1919-ம் ஆண்டு வாதநோயாற் பீடிக்கப் பெற்று மூன்று மாசம் வரையில் படுக்கையிற் கிடக்க நேர்ந்தது. இரத்தக் கொதிப்பு நோயுந் தொடங்கியது. தமது பூதவுடல் நிலைக்கமாட்டாதென்ற எண்ணம் அவருடைய மனதிற் குடிகொண்டது. ஒருநாள் பிள்ளைகளை அழைத்து அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தாம் கொடுத்த காணிகளின் பெயரையும் அவற்றால் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தையும் ஒரு ‘கொப்பி’யிலிருந்து வாசித்துக் காட்டினார். அப்போது ஓர் உபதேசமும் செய்தனர்.

“உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் காணிகளின் வருமானம் அடக்கமாகச் சீவித்தற்குப் போதுமானது. வருமானம் போதாவிட்டால் கமஞ் செய்து வருவாயைப் பெருக்கலாம். உங்களுக்கு விடப்பட்டிருக்கும் காணிகள் முன்னேருடையது. அவற்றைத் தருமச் சொத்தாகக் கருதவேண்டும். அவற்றால் கிடைக்கும் வருமானத்தை அனுபவிப்பதொழிய அவற்றை விற்கக்கூடாது. அவற்றைப் பாதுகாத்துப் பிற்சந்ததியாருக்கு விடவேண்டும்.

நான் உங்களை எஸ். எஸ். சி. வகுப்பு வரையும் படிப்பித்துள்ளேன். இவ்வளவுதான் என்னால் படிப்பிக்க முடிந்தது. இனி உங்கள் சுயமுயற்சியால் உயர்ந்த பரீட்சைகளுக்குப் படிப்பது நன்று. ஒருபோதும் கடன்பட்டுப் படிக்கக்கூடாது. இப்போதுள்ள படிப்போடு மாசம் ஐம் பது ரூபா கிடைக்கக்கூடிய வேலையிற் சேரலாம். வாழ்க்கையைச் சிக்கனமாக நடாத்தப் பழக வேண்டும். வரவுக்கேற்ற செலவு செய்யவேண்டும். ஒருபோதும் கடன் படக்கூடாது. கடன்பட்டால் சுதந்தர வாழ்க்கை வாழ இயலாது.

பிறருடைய உதவியை அவசியமின்றி நாடக்கூடாது. பிறர் புத்தி கேட்டு நடக்கக்கூடாது. பிறர் புத்தி கேட்டாலும் தன் புத்திகொண்டே ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் ஆராய்ந்து செய்ய வேண்டும். அவசரப்பட்டு ஒன்றும் செய்யக்கூடாது. மனத் திருப்தியோடு வாழவேண்டும். பேராசை தரித்திரம்.

உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட காணிகளில் அரைப் பங்கு எனது சகோதரிக்குரியது. ஆகையால் நீங்கள் எல்லோரும் அவரிடத்தில் என்றும் நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும்”.

27. 'தமிழுக்கு வாய்க்கரிசி போடுகிறேன்'

1919-ம் ஆண்டு தொடக்கம் புலவருடைய உடல் நலம் குன்றியது. அவர் தமது நண்பர் ஒருவருக்கு எழுதிய கடிதமொன்றில் தமது சுகமின்மையைப் பற்றிப் பின் வருமாறு எழுதியுள்ளார்?

“கஷ்ட காலம், சரீரபேலம், புத்திப்பேலம் வரவரக் குறைகின்றது. ஆரோக்கியக் குறைவின்மையால் உடன் பதிலெழுதவில்லை.”

உடல் நலங் குறையவே நாவலர் பாடசாலைக்குப் போக இயலாது போயிற்று. காவிய வகுப்பு மாணவர்கள் புலவர் வீட்டில் வந்து பாடங் கேட்டனர்.

உடல் மெலிவு வரவரக் கூடியது. 1922-ம் ஆண்டு மாசி மாதம் 10-ம் தேதி வயிற்றுழைவு நோய் தொடங்கியது. அந்நோய் காரணமாக அம்மாசம் 22-ம் தேதி புதன்கிழமை இரவு (8-3-22) மூன்றரை மணியளவில் புலவர் காலமானார். மறுநாள் மரணச் சடங்கு வேதாரணியம் ஐயாசாமி தேசிகரவர்களால் சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டது. பண்டிதர்கள், புலவர்கள், பிரமுகர்கள் பலர் சமூகமளித்தனர். ஆறுமுகநாவலர் பாடசாலைத் தரும பரிபாலகர் த. கைலாயபிள்ளையும் மற்றும் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் சமூகமளித்தனர். மரணச் சடங்கு முடிவடைந்ததும் கைலாயபிள்ளையவர்கள் புலவருடைய பூதவுடலுக்கருகிற் சென்று கையாற்றற்குக் கவலைக் கடலுள் மூழ்கிப் பத்து ரூபாவுடன் அரிசிப் பொரியை அள்ளி “இன்று நான் தமிழுக்கு வாய்க்கரிசி போடுகிறேன்” என்று உரத்துக் கூறிப் புலவர் வாயிற் போட்டனர். அன்று மூன்று மணியளவில் பூதவுடல் தகனஞ் செய்யப்பட்டது. சுவாமி விபுலானந்தரும் புலவருடைய மாணவர்களும் பிறரும் இறுதி அஞ்சலி செலுத்தினர்.

28. கவலைக்கடல்

நாற்பது வருடகாலம் கைமாறு கருதாது செந்தமிழ்த் தொண்டைச் செவ்வனே ஆற்றிய புலவர் இறந்த செய்தியைக் கேள்வியுற்ற தமிழுலகம் கவலைக்கடலுள் மூழ்கியது. அவருடைய பிரிவை அறிந்த நண்பர்கள் தந்தி மூலமாகவும் கடித மூலமாகவும் தமது துயரத்தை அறிவித்தனர். இலங்கை, இந்தியா, மலாயா நாட்டுப் பத்திரிகைகள் அவருடைய மரணச் செய்தியைப் பிரசுரித்தன. புலவர்கள் பலர் தமது துயரத்தை இரங்கற் பாக்கள் மூலமாகவும் வெளியிட்டனர்.

I

தந்திகள்

Extremely sorry. Great loss, Tamilakam.

Sethupathy

Rajah of Ramnad

(9-3-22)

Extremely sorry. Great loss to Tamil world.

M. P. T. Pethachchi Chettiar

Zemindar of Andippatti and

Vice President, Madura Tamil Sangam

(17-3-22)

Deeply grieved. Irreparable loss Tamil learning.

Sir. P. Arunachalam

Colombo

(11-9-22)

Tamil world has sustained irreparable loss.

T. T. Kanagasundaram Pillai

Madras

(9-3-22)

Great loss to Jaffna and the whole of Tamil land.

Hon. K. Balasingam

Colombo

(9-3-22)

Tamil lost brightest jewel.

K. C. Nathan

Proctor S. C.

Colombo

(9-3-22)

II

கடிதங்கள்

செந்தமிழிலும், சித்தாந்தங்களிலும், வடமொழியிலும் மிகுந்த ஆராய்ச்சியுடையராய்ப் பலவாண்டுகளாகத் தமிழ் நாட்டில் பெரும் புகழ் வாய்ந்து திகழ்ந்த பெரும் புலவராகிய சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரவர்கள் சிவபதமடைந்தனரெனக் கேள்வியுற்றுப் பெரிதும் வருந்துகின்றோம்.

மோ. கந்தசாமிமுதலியார், B. A.

பேராசிரியர், பச்சையப்பன் கல்லூரி,

கல்லூரித் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர்,

சென்னை. (14-3-22)

ஸ்ரீமத். குமாரசுவாமிப்பிள்ளை அவர்கள் இறந்த செய்தி தெரிந்து மிகவும் வருத்தமுறுகின்றேன். தமிழலககிற் கிஃதோர் பேரிழவேயாகும். பல்வகை வளனும் நிரம்பிய இவரன்ன கல்வியறிவை இக்காலத்திலே காண்பதரிது.

ரா. இராகவையங்கார்,

சேதுசமஸ்தான வித்துவான்,

இராமநாதபுரம். (23-4-22)

வித்துவ ரத்தினமாகிய குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் தேகவியோகமடைந்த செய்தியறிந்து மெத்த வருத்த மடைந்து கொண்டேன். என்ன செய்யலாம்? தமிழின் நிலைமை இவ்வாறிருக்கிறது.

வே. சாமிநாதையர்,
சென்னை. (23-3-22)

புலவரது அருமை வாய்ந்த கல்வியறிவின் பயன்கள் இன்னும் இவ்வுலகம் நெடுநாளனுபவிக்கும் பாக்கியம் பெற்றிலது.

திரு. நாராயணையங்கார்,
செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபர்,
மதுரை. (13-3-22)

**27-8-22 இல் கூடிய மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கக் கூட்டத்தில்
நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம். No. 6.**

“சங்கத்தின் வித்தியா விஷய ஆலோசனைச் சபை அங்கத்தவராகிய மகா. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமிப் புலவரவர்கள் காலஞ் சென்றமையாற் சங்கத்திற்கேற்பட்ட பெருநட்டத்தைக் குறித்துச் சங்கத்தார் அனுதாபமொழி கூறும்படிக்கும், மேற்படியாரின் குடும்பத்தார்களுக்கும் அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கும்படிக்கும் சங்க நிர்வாக சபையார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள்.”

B. இராசராஜேஸ்வர சேதுபதி

President

இலக்குமிநாராயணன்

Manager

III

பத்திரிகைகளின் இரங்கல்

“The late Kumaraswamy Pillai was a great authority on Tamil literature and grammar. He was a great Sanskrit scholar and poet. A great gap is caused by the death of this eminent scholar which cannot easily be filled.”

‘The Ceylon Daily News’
Colombo (10-3-1922)

“யாழ்ப்பாணத்துச் சன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரவர்களை நந்தமிழுலகத் தறியாதாரில்லை. இப்புலவர் பெருமான் துர்மதி ஸ்ரீ மாசி மாதம் 22-ம் தேதி இரவு தேகவியோகமாயினரெனக் கேட்டுப் பெரிதும் இரங்குகின்றோம். புலவரவர்கள் தென்கலை நிலைகண்ணுணர்ந்தவர். வடமொழிப் புலமையுமுடையவர். இவரால் தமிழுலகத்துக்கு விளைந்த நன்மைகள் அளப்பரிதாம். இவ் வருந்தகையாளர் கேட்டார்ப் பிணித்துக் கேளாரும் வேட்ப மொழியுஞ் சொற் பிரயோக வன்மையுடையவர். தமக்கென வாழாது பிறர்பொருட்டுழைத்தவர். இவரியற்றிய கட்டுரைகள் எல்லாம் திட்ப நுட்பஞ் செறிந்து செந்தமிழ்த்தேன் பிலிற்றிப் படிப்போர்க்குப் பேருவகை அளிப்பனவாம். செந்தமிழ்ப் பத்திரிகைக்குப் புலவரவர்கள் எழுதி வந்திருக்கும் நுண்பொருள்களெல்லாம் அவர்தம் சீர்த்த கல்வியினையும், கூர்த்த அறிவினையும், தவமுயற்சியினையும் இனிது காட்டுவனவாம். இப்பெருந்தகையாளர் இறைவன் திருவடி நீழல் எய்தினர் என்பது கேட்டுச் செந்தமிழுலகம் துன்பக் கடலில் மூழ்கியது.”

“தமிழகம்”, கோலாலம்பூர்.
(8-6-1922)

“நமது மதுரைச் சங்கத்து வித்துவ அங்கத்தவருள் ஒருவரான சுன்னாகம் வித்துவான் ஸ்ரீமத். அ. குமார சுவாமிப்பிள்ளை அவர்கள் துர்மதி வருடம் மாசி மீ 22-ம் தேதி இவ்வுலக வாழ்க்கையைத் துறந்தனர் என்று தெரிந்து மிகுந்து வருந்துகின்றோம். இவர் தென்மொழியிற் சிறந்த பண்டிதர். வடமொழியில் வல்லவர். நமது மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் தொடங்கிய காலந்தொட்டுச் சங்கத்தின் அங்கத்தவராயிருந்து ‘செந்தமிழு’க்கு நீண்ட காலமாக வேண்டும் விஷயங்கள் எழுதியும், தமிழ்ச் சங்கத்தார் நடாத்திவரும் தனித் தமிழ்ப் பரீட்சையிற் பரீட்சுகராயிருந்து வினாப் பத்திரங்கள் எழுதியனுப்பியும் தமிழ்ச் சங்கத்துக்கு உதவி புரிந்ததோடு, சிறந்த செய்யுளாலும், செவ்விய நடையாலும் சிற்சில நூல்கள் இயற்றியும், வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்துதவியும், சிற்சிலவற்றிற்கு உரைகள் எழுதியும், அவற்றை அச்சிடு வித்தும் தமிழுலகிற்கு உபகாரியாயிருந்தனர்”.

‘செந்தமிழ்’ மதுரை.
(1922)

IV

இரங்கற் பாக்கள்

I

செந்தமி மெனுந்தாய் பெற்ற செல்வமே! சிறப்பு வாய்ந்த செந்தமிழ்ப் புலவ ருக்கோர் திலகமே! சிறியே னுள்ளஞ் சிந்தனை செய்யும்போ தெல்லாந் தித்திக்கும் அமுத ஊற்றே! எந்தையே! குமார சாமிப் புலவ! நீ எங்கே? சென்றாய்.

தூத்துக்குடி, வித்துவான் பொ. முத்தையபிள்ளை திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துச் சித்தாந்த சைவப் பிரசாரகர்.

II

முந்நீர்த் திரைக்கரத்தான் முத்திறைக்கும் யாழ்ப்பாணச்
சுன்னாகத் திற்பிறந்த தோன்றலே! — முன்னறிவிற்
கற்ற குமார சுவாமி கவினுடலுள்
உற்ற புகழெஞ்சிற் றே.

மகிபாலன்பட்டி, வித்துவான் மு. கதிரேசன் செட்டியார்

III

முன்னுறு மாறுமுகநா வலனில்லை முதுணர்ந்த
பொன்னம் பலப்பெயர்த் தேசிக னில்லைப் புலமைநிறை
சுன்னைக் குமார சுவாமியு மில்லையித் தொல்புவியில்
என்னே இனியார் தமிழ்நூல் உரைக்கும் இயல்பினரே.

தென்கோவை பண்டிதர் ச. கந்தையபிள்ளை

IV

என்றுமுள தென்மொழியில் வடமொழியில்
இலக்கியத்தில் இலக்க ணத்தில்
நன்றுபயில் மாணாக்கர்க் குயர்குருவாய்
நூல்கள்பல நயக்கத் தந்தோன்
துன்றெழில்கூர் சுன்னாகக் குமாரசுவா
மிப்புலவர் தூய சீர்த்தி
நின்றிலக இவ்வுலகை நீங்கினான்
அறிஞர்மனம் நீங்கி லானே.

திருநெல்வேலி, புலவர் V. P. சுப்பிரமணிய முதலியார்
Deputy Supt. C. V. D.

V

கம்பர் முதலோர் கவிநுண்மை நோக்கியுணர்ந்(து)
அம்புலவர் தம்புலன்கள் ஆர்வுபெறச் — செம்பொருள்கள்
தந்துநாட் டுங்குமார சாமிப் புலவனைப்போற்
புந்தியுடை யாரெவரிப் பூ.

புன்னுலைக்கட்டுவன், வித்துவசிரோமணி சி. கணேசையர்

VI

பாடுந் திறத்தினில் தொன்னூலிற்
 பண்டிதர் பார்பிழைகள்
 தேடுந் திறத்தினிற் கண்டனந்
 தீட்டலிற் சீர்மதுரை
 கூடுந் தமிழ்ச்சங்க நந்நூல்கள்
 ஆய்தலிற் கூறுமிந்த
 நீடுங் குமார சுவாமிப்
 புலவர்க்கு நிகரில்லையே.

சாவகச்சேரி, பண்டிதர் ச. பொன்னம்பலபிள்ளை

VII

சுன்னைக் குமார சுவாமிப் புலவர்பிரான்
 இந்நிலம்விட் டேகினான் என்றுரைத்தார் — என்னே
 இனியார் இவனைப்போல் எவ்விதத்தி லேனும்
 இனிவரமாட் டாரென்செய் வேம்.

மட்டக்களப்பு, புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை

புகழ்மாலே

I

வித்துவப் பெரியார் சூட்டியன

ஆறுமுகநாவலர் முதலிற் புலவருக்குப் புகழ்மாலே
 சூட்டினர். பின்னர் புலவர்பலர் அவரது ஆழ்ந்த கல்வி
 யறிவை நோக்கிப் புகழ்மாலேகள் சூட்டினர். அவற்றுட்
 சில கீழே தரப்படுகின்றன.

குமாரசுவாமிப் புலவரின் கல்வி முயற்சியும், கல்விப்
 பயிற்சியும் இத்துணைத்தென அளவிடப்பாற்றன்று.

சுன்னாகம், டி. முருகேச பண்டிதர்
 (26-10-1877)

குமாரசுவாமிப் புலவருடைய வித்தகம் எவராலும் வியக்கத்தக்கது.

நல்லூர், வித்துவசிரோமணி ச. பொன்னம்பலபிள்ளை
(1891)

தாங்கள் என்னை ஒருவாற்றானும் அறியீர்களாயினும், தங்கள் தமிழறிவு மாட்சி வளனும் குணநலனும் ஒருங்கு அறிந்திருக்கின்றேனாதலினால் அம்முறை கடைப்பிடித்துத் தங்கள்பால் நட்புரிமை பெறவேண்டி மற்றிந்த ஆப்த லிகிதம் வரைதற்குத் துணிவு கொண்டேன். ஆதலால் இவன் புதுவனென்றிகழாது என் வேண்டுகோட்கிணங்கி என்னோடு நட்புரிமை பாராட்டுவீர்கள் என்று பிரார்த்தித்தேன்.

சுவாமி வேதாசலம்
சென்னை (1901)

தங்கள் நுட்பப் பொருள் பொதிந்தனவாகிய அரிய பெரிய வியாசங்களும், உரை நூல்களும், தங்கள் இலக்கிய விலக்கணத் திறமையையும், ஆராய்ச்சி வன்மையையும், பரோபகார சீலத்தையும் நன்கு விளக்குகின்றன. தமிழ் மூலகிற்குத் தாங்கள் இயற்றிவரும் நன்மைகள் அளவிடற்கரியன.

திருச்சி, பண்டிதர் டி. சுவரிராயபிள்ளை
தமிழ்ப் பேராசிரியர், அர்ச். சூசையப்பர் கல்லூரி
(20-3-1902)

தங்கள் பேரறிவின் மாட்சியும், வடமொழி தென் மொழிப் பெருநூலுணர்ச்சியும், சொல் வன்மையும், பல பத்திரிகைகளாலும், முன்னர்த் தாங்கள் வெளியிட்ட புத்தகங்களாலும் நன்கறிவேன்.

பண்டிதர் மு. இராகவையங்கார்
செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபர், மதுரை
(13-1-1903)

மகாகனம் பொருந்திய குமாரசுவாமிப் புலவரவர்கள் திவ்விய சமுகத்திற்கு அதிக தாழ்மையுடன் எழுதிக் கொள்ளும் விண்ணப்பம்.

ஐயா, அடியேன் கேஷமம். தேவரீருடைய கேஷமாதி சயங்களை அறிய விரும்புகிறேன்.....

பண்டிதர் சா. மயில்வாகனம்

(Swamy Vipulananda)

மட்டக்களப்பு (13-1-1913)

சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரவர்கள் கல்வியருமை பெருமை நிறைந்த கனந்தங்கிய பெரிய வித்துவான்.

மதுரை, மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்

(25-10-13)

இலங்கையிலுள்ள தமிழ் வித்துவ சிரேட்டருள் தாங்களே சிறந்தவரென்று கருதுகிறார்கள்.

மட்டக்களப்பு, வித்துவான் ச. பூபாலபிள்ளை

(5-1-17)

தமிழ், சமஸ்கிருதம் என்னும் இரு மொழிக்கண்ணும் தொன்முறை தெரிந்து சொன்முட்டறுத்துப் பொருள் காணும் பேராற்றல் வாய்ந்தவர் வித்துவசிகர்மணியாகிய சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் என்பது ஆபால கோபாலப் பிரசித்தம்.

தென்கோவை, பண்டிதர் ச. கந்தையபிள்ளை

(1922)

Mr. A. Kumaraswamy Pillai is a very good scholar versed in the different branches of Hindu literature. He is also a good poet. I regard him as a great gentleman bearing good character and unassuming manners.

C. W. Cadiravel Pillai C. C. S.

Magistrate,

Kayts. (1902)

I know Kumaraswamy Pulavar of Chunnakam the well known scholar of Jaffna by his numerous writings. He struck me as a profound scholar.

S. Anavarathavinayakam Pillai MA. L. T.

Professor of Tamil, Colombo

(24-7-1925)

The name of Kumaraswamy Pulavar of Chunnakam is among the most honoured in the Tamil land today. Possessed of sound and accurate scholarship in Tamil and in Sanskrit he became a great teacher and an indifatigable writer and his services were eagerly sought and freely rendered throughout Ceylon and South India for the promotion of Tamil. He did much solid work to keep aloft the flaming torch of Tamil learning.

K. G. Sesha Iyer B. A. B. L.

High Court Judge

Trivandrum

(10-8-1925)

II

பத்திரிகைகள் சூட்டியன

இலங்கை இந்தியாவில் வெளிவந்த பத்திரிகைகள் புலவருக்குச் சூட்டிய புகழ்மாலைகளுட் சில காட்டுதும்:

எத்துணை ஆராய்ச்சியும், எத்துணைப் பிரயாசையும் கொண்டு நூல்களை இயற்றும் புலவர் திலகராகிய, சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரவர்களது புலமையும் பெருமையும் அறியாதவர் யார்?

"திராவிட கோகிலம்", யாழ்ப்பாணம்
(1-6-1902)

வாசகம் எழுதுவதிலும், செய்யுளியற்றுவதிலும் ஒரு தன்மைத்தான திறமையுடையவர்கள் சிலரே. அவருள் இவரே முதலிடம் பெறுந் தகைமையுடையவர் என்பதற்கையமில்லை.

“அறிவுவிளக்கம்”, திருவனந்தபுரம்
(18-3-1901)

பிறமொழிகளிலுள்ள நூல்கள் பலவற்றையும் தன்கண் மொழிபெயர்த்துக் கொள்ளலே ஒரு பாஷையின் முக்கிய வளர்ச்சிக்குக் காரணம். இத்தகைய பரோபகாரத்தை நெடுங்காலமாகச் ‘செந்தமிழ்க்’குச் செய்து வரும் பிள்ளையவர்கள்பால் தமிழுலகம் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

“செந்தமிழ்” மதுரை
(1903)

குமாரசுவாமிப் புலவர் போன்ற இலக்கண வித்துவான்கள் தமிழ் நாட்டில் வேறொருவர் இல்லை என்று கூறலாம்.

“சத்திய வேத பாதுகாவலன்” யாழ்ப்பாணம்
(15-3-1913)

பற்பல நூலுரைகளைச் செய்து பெரும் புகழ்படைத்திருக்கிற வித்துவசிரோன்மணியாகிய சுன்னாகத்து ஸ்ரீமத் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் யாழ்ப்பாணத்துப் புலவர்களுள்ளே சிரத்தானமாக விளங்கியுள்ளார்.

“மகாவிஜயலட்சுமி” யாழ்ப்பாணம்
(1914)

The work (Vinaippakupathavilakkam) is the first of its kind in Tamil and bears remarkable trace of the author's originalty of mind and deep acquaintance with the ancient classics.

“The Hindu Organ” Jaffna
(10-5-1913)

Sri Kumaraswamy Pulavar of Jaffna is a distinguished Tamil and Sanskrit scholar. He is responsible for many Tamil works and has enriched that language to a very great extent. His whole life was spent in teaching and writing. He has written commentaries on many grammars and classical works and has composed many poems. He was held in high esteem by the late Pandithorai Thevar, founder of the Madura Tamil Sangam and by all the leading scholars of South India and Jaffna.

'The Ceylonase' Colombo
(7-8-14)

புலவரவர்கள் இலங்கையிலே பெருங்கீர்த்தி பெற்று வாழும் மகாவித்துவ சிரேட்டருள் ஒருவர். இலக்கண விலக்கியங்களிரண்டிலும் பரிபூரண பாண்டித்தியம் பெற்றவர். ஐந்திலக்கணங்களிலும் சமர்த்தர். நவரசம் மலியக் கவிபாடும் திறலாளர். வடமொழி வல்லுநர். அவர் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையில் அடிக்கடி எழுதிவரும் விஷய தானங்களைக் கண்டு இவரது கல்வி ஆழத்தை மெச்சாதாரில்லை. இத்தகைய இலக்கண விலக்கியத் திறமையும், கவிபாடும் வன்மையும், மற்றும் எல்லா நலன்களும் ஒருங்கியையப் பெற்ற பூரண வித்துவமணிகள் இக்காலத்தில் இவர்கள்போல்பவர் கிடைப்பது அருமையென்றே கூறலாம்.

"நாகை நீல லோசனி" நாகபட்டினம்
(14-12-1914)

பணிந்த குணத்தினாலும், வித்துவத் திறத்தினாலும் இக்காலத்தில் சிரத்தானமாக விளங்குபவர், சுன்னாகம், ஸ்ரீமத் குமாரசுவாமிப் புலவரவர்களே.

'சண்முகநாதன்' யாழ்ப்பாணம்
(22-10-15)

ஸ்ரீமத் குமாரசுவாமிப் புலவர் தமிழிலக்கிய விலக் கணங்களைச் சந்தேக விபரீதமின்றிக் கற்றுணர்ந்தவர். வடமொழிப் பயிற்சியுடையவர். பல நூல்களுக்கு உரை எழுதி அச்சிட்டிருக்கின்றார். இவர் பத்திரிகைகளுக்குக் காலந்தோறும் எழுதும் வியாசங்கள் மிக நுண்மை வாய்ந்தன. சுருங்கச் சொல்லில் இவருக்குச் சமானமானவர் சிலரினுஞ் சிலரேயாவர்.

“இந்துசாதனம்” யாழ்ப்பாணம்
(10-6-1920)

தமிழ்ப் புலவருக்குப் பயன்படும் வகையில் நூல்கள் பல இயற்றிய புலவமணி, சுன்னாகம், குமாரசுவாமிப் புலவருக்குத் தமிழுலகம் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

‘நவசக்தி’, சென்னை
(1921)

இலங்கை அரசினரிடம் சன்மானம் பெற்ற புலவர் ஒரு சாமானியர் அல்லர். அவர் வடமொழியும், தென் மொழியும் நன்குணர்ந்தவர். இலக்கண விலக்கியங்களை மயக்கமறக் கற்றுத் தேர்ந்தவர். தருக்கு அணுவளவும் இல்லாதவர். இந்தியா, இலங்கை ஈரிடங்களிலும் கலா விநோதர்கள் புகழ்ந்து போற்றும் வித்துவசிகாமணி. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து மதிப்பு மிக்க புலவர்களுள்ளே ஒரு மணி. தமிழ்ப் பாஷையிற் கிஞ்சித்தும் தெரியும் என்று தற்காலம் வெளிவரும் வாலிபர் பாலியர்களுக்கு ஆசிரியர் மணி. அவர் நாமம் ஸ்ரீமத். அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் என்பதேயாகும். இவர்களுக்கு இந்தச் சன்மானம் தக்கதேயாகும். அரசினர் சன்மானத்துடன் புலவரவர்கள் நீடுழி காலம் நிலவுலகில் வாழ்ந்து தமிழருமை விளங்கத் திருவருள் துணைபுரியுமாறு பிரார்த்திக்கின்றோம்.

‘வைசியமித்திரன்’ தேவகோட்டை
(12-7-1920)

குமாரசுவாமிப் புலவர்பெருமான் பல தமிழ் நூல்கள் இயற்றித் தமிழ் மாதை அணிபெறச் செய்து தமிழுலகிற் குப் பேருதவி புரிந்த பெருந்தகையாளர் என்பதைத் தமிழறிஞர் அனைவரும் நன்கறிவர். செந்தமிழ்த் தாய் தன்னுடைய நறுமணத்தை வீசியுலவி வரக்கண்டு களிக்க முயன்ற பெரியாருள் இந்நல்லிசைப் புலவரும் ஒருவராவர். இவர்பால் எஞ்ஞான்றும் தமிழ் மக்கள் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

‘தமிழ் நாடு’, சென்னை
(10-10-46)

Kumaraswamy Pulavar happens to be a deep scholar in the various branches of Tamil Literature and is an author of no small merit.

‘The Hindu’ Madras
(11-5-52)

30. வாழ்த்துப் பாக்கள்

I

சுன்னைநகர் தனிலுதித்தோன், எந்நயமும்
பெறக்கவிகள் சொல்ல வல்லோன்,
சென்னைமுதற் கன்னியிலும் தனதுகல்விப்
புகழ்நாட்டுந் திறத்தான் மிக்கோன்,
தன்னவரென் றன்னியரென் றுன்னுமல்
யாவரையுந் தழுவு மேன்மை
பன்னுமொரு குணக்குன்றம் குமாரசுவா
மிப்பெயரோன் பாவல் லோனே.

சுன்னாகம், பூ. முருகேசபண்டிதர்
(1888)

II

தீதில்பல நூலுரைகள் பிரசங்கம்
 சிறப்பாகச் செய்யுந் தீமான்,
 நீதிமுத்துக் குமாரகவி ராசன்வழித்
 தோன்றலென நிலவுஞ் செல்வன்,
 மேதகுமம் பலவாணன் மிக்கதவப்
 பேறென்ன விளங்கு மைந்தன்,
 ஏதமிலாக் குமாரசுவா மிப்புதல்வன்
 கும்மிநனி இயம்பி னானே.

வடகோவை, வித்துவான் சபாபதிப்பிள்ளை
 (1888)

III

தொல்காப் பியமுதற் சொல்லிலக் கணமும்,
 அல்காப் பொலிதரு பல்காப் பியமும்,
 கதிசூடி கொண்ட பதினெண் புராணமும்,
 பதிபசு பாசப் பதிப்புணர் நூலும்,
 மேதினி விரும்பு மேதகு நூல்களும்,
 பற்பல வாய பரமத நூல்களும்,
 மற்றைய நூல்களும் கற்றினி தறிந்து,
 மிகுவட மொழியும் வேண்டுவ தெரிந்து,
 முப்பொரு ளுண்மை மொழிதரு மருணூல்
 ஒருபதி னான்குந் துரிசற வுணர்ந்து,
 தான்பரன் என்னச் சாற்றினூல் முதலாப்
 பொய்ப்புறச் சமயர் பிதற்றுநூல் கடிந்தோன்.
 சைவசித் தாந்த மெய்நெறித் தலைமைப்
 பெயரா அறிவிற் பெரியோ னானேன்.
 சுண்ணைக் குமார சுவாமிப் பிள்ளை
 என்னு நாற்கவி ராச பண்டிதன்
 வீங்குநீர் சூழ்புவி விளங்கப்
 பாங்காய் நவின்றனன் பாவலர் வியக்கவே.

கொக்குவில், பண்டிதர் சி. சிலம்புநாதபிள்ளை
 (1888)

IV

தென்மொழியில் வடமொழியில் செறிநிகண்டும்
இலக்கணமும் திண்மை நுண்மை
மன்னுபல விலக்கியமும் தருக்கமுத
லியநூலும் வாய்ந்த சைவ
நன்னெறிசேர்ந் துளநூலும் ஓர்ந்துணர்ந்தோன்
நட்பினர்பால் நன்மை யாளன்
பின்னமிலா துறைமனத்தன் குமாரசுவா
மிப்புலமைப் பெருமை மிக்கோன்.

தத்தைமங்கலம், புலவர் பொ. நல்லதம்பிப்பிள்ளை
(கல்யாண புரீநிவாச மாணிக்கவாசக சுவாமிகளாதீன
வித்வசிகாமணி) (1900)

V

சீரார் தமிழ்ப்புலவர் செம்மைச் சரித்திரத்தை
பாரார் படிக்கப் பகர்ந்திட்டான்—நேரார்
இல்லக் குமார சுவாமி இருமொழியும்
வல்லான்சன் னாகத்தான் மற்று.

Rev. T. Kingsbury, B. A.
(1916)

VI

பொய்தவிரும் ஒழுக்கமுளான் புலவரெலாம்
கொண்டாடும் புலமை யாளன்
வய்யநிகழ் புகழாளன் வண்டமிழும்
பிறமொழியும் மரபி னாய்ந்தோன்
சுய்தவமி லாதடியேற் கருங்கலைகள்
பலதெரித்த கருணை யாளன்
செய்திகழும் வளச்சுன்னைக் குமாரசா
மிப்புலவன் திருத்தாள் போற்றி.

தென்கோவை, பண்டிதர் ச. கந்தையபிள்ளை
(1958)

VII

களங்கூரு மாசொற் கவிகாளி தாசன் கட்டுரைத்த
விளங்கூரு மேகசந் தேசத்தைக் காரிகை மேவவிண்டோன்
குளங்கூருங் கூடற்சங் கத்தான் குமார சுவாமியெனும்
வளங்கூர் புலவர் பெருமானும் ஈழநன் மண்டலமே.

அல்வாய், பண்டிதர் வே. கணபதிப்பிள்ளை
(1930)

31. வாழி செந்தமிழ்

“வாழி செந்தமிழ் இலக்கண விலக்கிய வரம்பு”

என்பது புலவர் வாக்கு. இதுவே அவரது நினைவும் கனவு
மாகும். இந்த ஒப்பற்ற குறிக்கோளை உள்ளத்திற்
கொண்டு அறுபதுக்குக் குறையாத நூல்களை இயற்றியும்
பதிப்பித்தும், பிறரால் பிழைபட இயற்றப்பட்ட நூலுரை
களை நுண்ணிதினாய்ந்து பரோபகாரமாக முந்நூறுக்குக்
குறையாத கண்டனங்கள், கடிதங்கள், கட்டுரைகள்
வரைந்தும், செந்தமிழ் வரம்பைச் செவ்வனே உறுதிப்
படுத்திய தனிப் பெருமை புலவருக்குரியது. இவ்வரும்
பணியை மேற்கொண்ட புலவரது நினைவுகள் தமிழ் மக்
களது உள்ளத்தில் என்றும் நிலைபெற்றிருக்கும் என்பது
உறுதி.

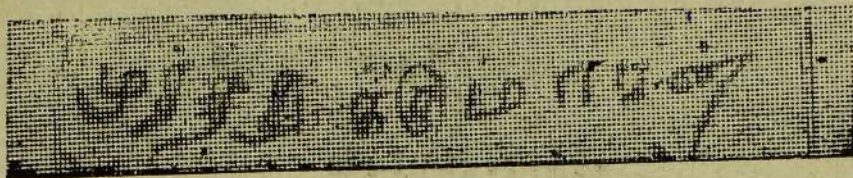
‘வாழி செந்தமிழ்’

முற்றும்

கையெழுத்து

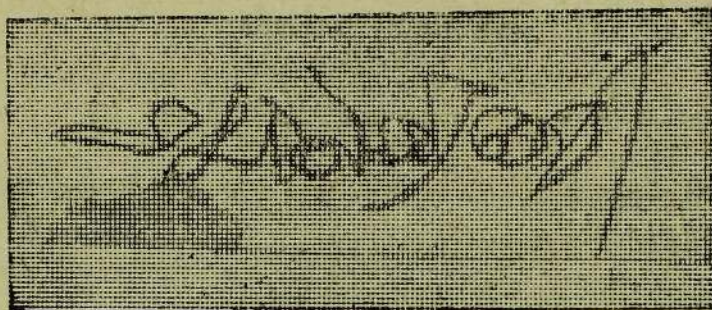
I

முத்துக்குமார கவிராயர் கையொப்பம் (புலவரது பேரன்)

II

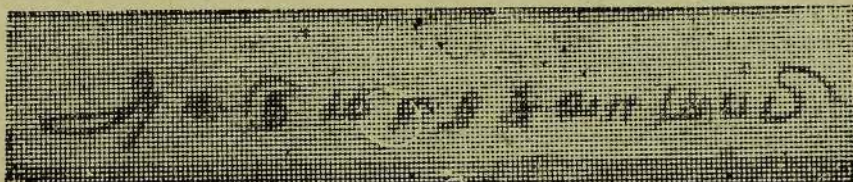
குமாரசுவாமிப் புலவர் தந்தையார் கையொப்பம்

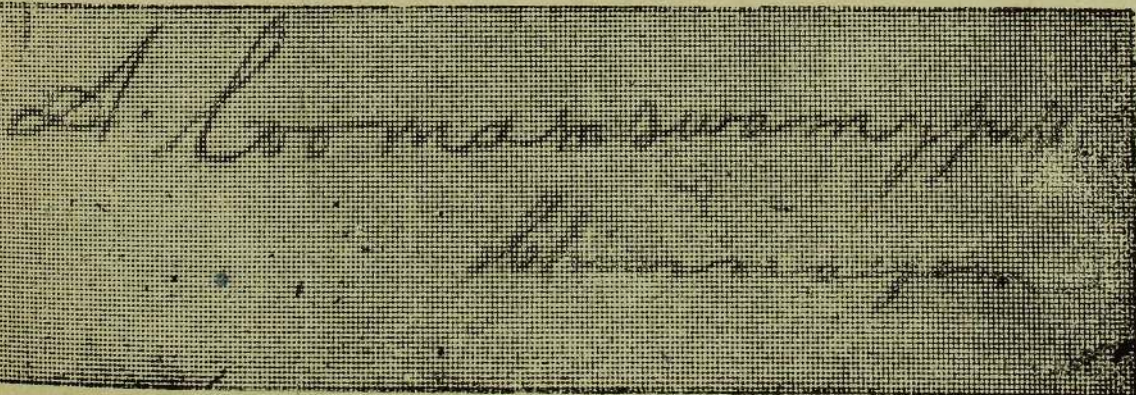
(அம்பலவாணர்)

III

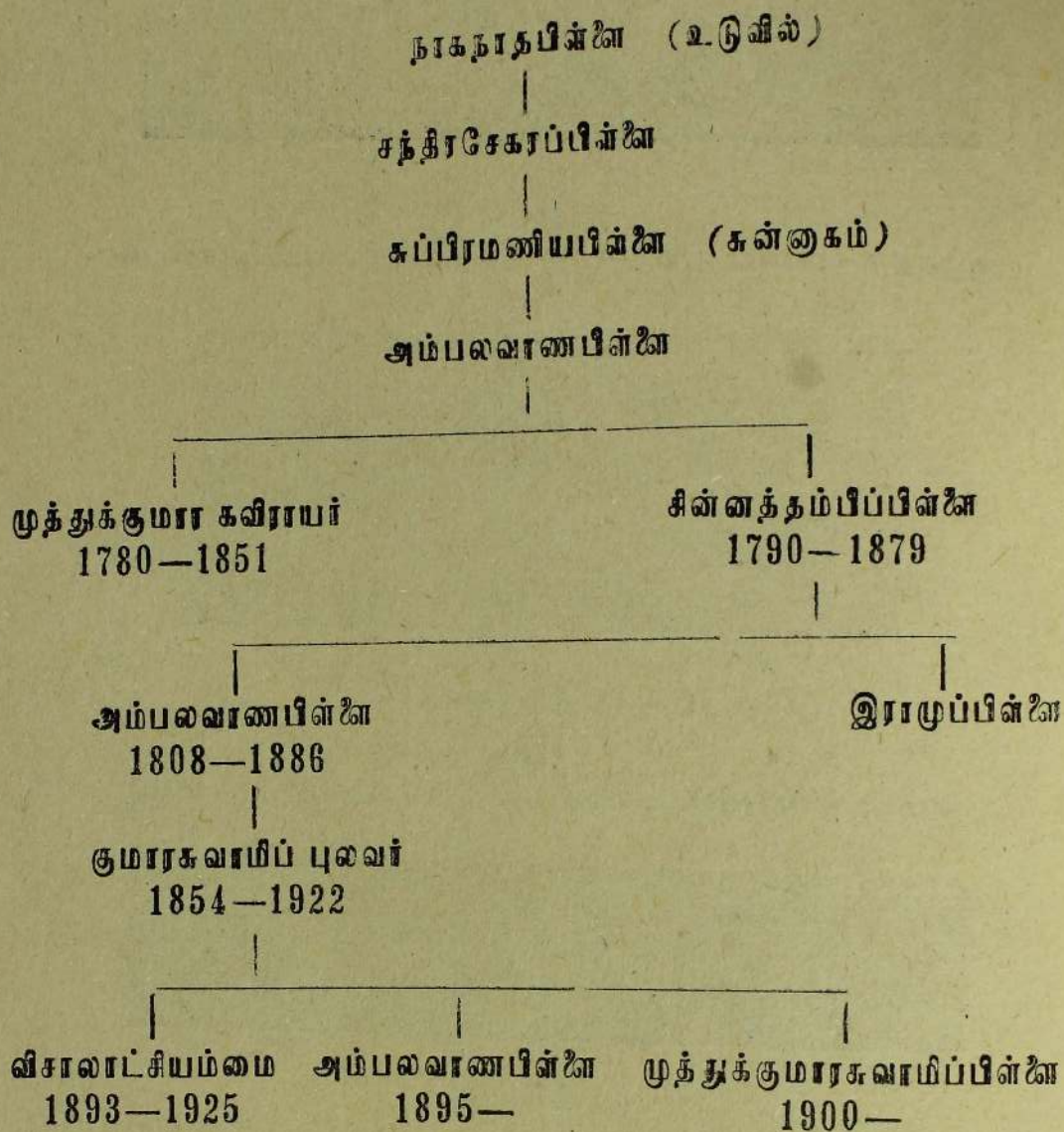
குமாரசுவாமிப் புலவர் கையொப்பம் (தமிழ்)

(ஆங்கிலம்)

புலவர் வம்சாவலி

35-ம் பக்கம் 7-ம் வரியில் வரும் 'குறைவின்மையால்' என்னும் தொடரைக் 'குறைவினால்' என்று திருத்தி வாசிக்கவும்.

பின்னா

பின்னா

பால்
சிக்

ஸ்ரீ சண்முகநாத அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.